

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมษายน 2554

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมษายน 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมษายน 2554

สิริกร จิเจริญ. (2554). แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ (3) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-4 ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ปีการศึกษา 2553-2554 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ ผู้วิจัยคัดเลือก จากกลุ่มประชากร โดยการทดสอบการผันวรรณยุกต์จาก แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 มีจำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E_1/E_2 และค่า t -test for Dependent Samples

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 45.08 - 81.83 แสดงว่า แบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น

2. ความสามารถในการผันวรรณยุกต์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการผันวรรณยุกต์เพิ่มขึ้น

TONAL READING-SKILL DRILLS EXERCISE BOOK FOR STUDENTS LEARNING
THAI AS A FOREIGN LANGUAGE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

April 2011

Sirikorn Chichareon. (2011). *Tonal Reading-Skill Drill Exercise Book for Students Learning Thai as a Foreign Language*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok. Graduate School. Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Mr.Pattaya Jitmetta.

The purpose of this research is : (1) to construct a Tonal Reading-Skill Drill Exercise Book for Students Learning Thai as a Foreign Language, (2) to find out the quality of the exercise book by testing the effectiveness of exercises using criteria 80/80, (3) to study the developments of students' tonal reading skills after using this exercise book.

The cohort used in this research was 20 Secondary students learning Thai as a Foreign Language from Year 8-11 in the 2010-11 academic year from Harrow International School in Donmuang District, Bangkok. Their ability to read tones was examined. All 20 students were of a lower standard and their tonal reading-skills test results were less than 50 per cent.

The research tool used in this study was the Tonal Reading-Skill Drill Exercise Book for Students Learning Thai as a Foreign Language. Data for analysis came from testing the effectiveness of exercises for each set of criteria E_1/E_2 and t-test for Dependent Samples.

The results of this study revealed that

1. The Tonal Reading-Skill Drill Exercise Book for Students Learning Thai as a Foreign Language showed student advancements between 45.08 to 81.83 which shows that this exercise book has efficiency. It has provided enough improvement to allow students to use the correct tonal inflections more clearly.

2. The abilities of students' tonal reading-skills after using this exercise increased statistically by .05 level which indicates that the participation of practicing tonal reading skills with this exercise book has developed students' tonal reading-skill abilities.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ของสิริกร จิเจริญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งข องการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขา วิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธาน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ภรพัฏฐ์ สร้อยระย้า)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(อาจารย์ ดร.วาทณี อรรถนัสชาติ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่ เดือน เมษายน พ.ศ.2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคามอนุเคราะห์ และความกรุณา จากอาจารย์ พัทธยา จิตต์เมตตดา อาจารย์ที่ปรึกษาสาร นิพนธ์ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาและคำสอนต่างๆ ตั้งแต่เริ่ม งานวิจัยจนงานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร ที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนวทางให้ความรู้ในการพัฒนาแบบฝึก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์ รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทรมเตะ อาจารย์ภรพัศุ สร้อยระย้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงสร กรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำทำให้งานวิจัย สมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร คุณเจอร์รี่ คาร์เตอร์ และ อาจารย์วารินทร์ กัตัญญวิวัฒน์ ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญ สละเวลาตรวจสอบ ชี้แนะ และให้คำแนะนำในการพัฒนาแบบฝึกที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เขียนเอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณเควิน ไร่รัมย์อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาอนุญาตให้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกในการ ทดลองและเก็บ ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 4 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้การทดลองดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ฅกัลยาณมิตรเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ .ต.ท.สุระ จิเจริญ บิดาของผู้วิจัยสำหรับทุกสิ่ง ทุกอย่างในชีวิตของผู้วิจัย คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา แต่พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถประสบผลสำเร็จได้มาถึงทุกวันนี้

สิริกร จิเจริญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์.....	12
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	19
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
	การดำเนินการวิจัย.....	22
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	33
	สรุปผลการวิจัย.....	34
	อภิปรายผล.....	35
	ข้อเสนอแนะ.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	39
ภาคผนวก.....	43
ภาคผนวก ก	44
ภาคผนวก ข	49
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	141

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงระยะเวลาในการทดลอง.....	23
2	แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน.....	27
3	แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน.....	29
4	แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศทั้ง 3 ชุด.....	30
5	แสดงค่าการเปรียบเทียบคะแนนรวมก่อนการฝึกและหลังการใช้แบบฝึกการผัน วรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	31

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการแปรเปลี่ยนความถี่ของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐาน	14
2 แสดงการอธิบายการผันวรรณยุกต์ตามลักษณะคำเป็น คำตาย.....	15

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญ ช่วยสร้างความเข้าใจต่อกันของคนในสังคม กระแสโลกาภิวัตน์และการพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ ทำให้คนทั่วโลกตื่นตัวในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ รวมทั้งศึกษาภาษาและวัฒนธรรมประเพณีที่ ต่างกับตน เพื่อให้สามารถสื่อสารและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ประกอบกับสังคมปัจจุบัน โลกกำลังพัฒนา เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นความใฝ่รู้เกี่ยวกับสังคมนานาชาติ เพิ่มมากขึ้น ดังที่ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์ (2544: 1) กล่าวว่า

ปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาไทยได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศมากขึ้น วัตถุประสงค์จากการเปิดสอนวิชาภาษาไทยและไทยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศในภูมิภาคต่างๆ 144 สถาบัน ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย ในสถาบันอุดมศึกษาของไทยมีการเปิดสอนหลักสูตรการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ และหลักสูตรไทยศึกษา 25 สถาบันทั้งรัฐและเอกชน ซึ่งมีเนื้อหาและจุดเด่นที่หลากหลายแตกต่างกัน การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ นั้น นอกจากจะสอนการสะกด อ่านออกเสียงและไวยากรณ์ไทยแล้ว ยังสอดแทรกด้วยเนื้อหาการเรียนการสอนในบริบทไทยศึกษา เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา สังคม ประวัติศาสตร์ไทยและเนื้อหาอื่นๆ เพื่อให้ชาวต่างชาติเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยในเวลาเดียวกัน

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติไทย ลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ ภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์ ที่มีเสียงสูงต่ำเหมือนเสียงดนตรี เมื่อเปลี่ยนระดับเสียงความหมายของคำก็เปลี่ยนไป จากความหมายหนึ่งเป็นอีกความหมายหนึ่ง หรือ จากความหมายหนึ่งเป็นไม่มีความหมาย ไพบูลย์ ดวงจันทร์ (2523 : 77) อธิบายว่า เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเป็นเสียงที่มีความสำคัญเท่าๆ กับเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เพราะเป็นระดับเสียงสูง-ต่ำที่ทำให้ความหมายของคำแตกต่างกันได้ เช่น ผา ผ่า ผั่ว วรรณยุกต์จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาไทยที่ต้องศึกษาเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ดังที่พิศศรี กมลเวช (2548: 8) ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องวรรณยุกต์สรุปได้ว่า

ภาษาอื่นบางภาษาไม่มี เสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษาอังกฤษ พยางค์หรือคำจะอ่านเสียงสูงต่ำอย่างไร ก็ไม่ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป เช่น คำว่า man จะเปลี่ยนระดับเสียงอย่างไรก็ยังคงแปลว่า คน หรือ ผู้ชาย เท่านั้น แต่ถ้าเป็นคำในภาษาไทย เมื่ออ่าน เสียงสูงต่ำผิดไป ความหมายย่อมผิดไปด้วย วรรณยุกต์เป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้ภาษาไทยมีลักษณะพิเศษดังกล่าว และที่สำคัญ คำบางคำมีเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูป เช่น “รู้” เป็นเสียงตรี กับ “ผู้” เป็นเสียงโท

นอกจากนี้ คำบางคำที่เวลาเขียนใช้รูปวรรณยุกต์ต่างกันแต่ออกเสียง ได้เหมือนกัน เช่น คำว่า “จำ” กับ “น่า” เป็นต้น

จากการสำรวจความคิดเห็นของชาวต่างประเทศต่อการเรียนภาษาไทยของศรีวิไล พลมณี (2544: 21) พบว่า ความยากของการเรียนภาษาไทยจะอยู่ที่เรื่องของวรรณยุกต์ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: ข) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของชาวต่างประเทศที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่า เนื้อหาควรเพิ่มการฝึกเรื่องวรรณยุกต์ให้มากขึ้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เรื่องวรรณยุกต์เป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

การเรียนการสอนภาษาไทยให้บรรลุความมุ่งหมายตามต้องการนั้น อัจฉรา ชีวพันธ์ (2526 : 1-2) กล่าวสรุปได้ว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มุ่งฝึกทักษะให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ดี การเรียนการสอนภาษาไทยจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเพียงพอจึงจะเกิดความชำนาญได้ องค์ประกอบในการเรียนการสอนทักษะที่สำคัญ ครูจะต้องจัดกิจกรรมให้มีความต่อเนื่อง จัดให้มีการฝึกหัดและจัดให้มีการติชมผลที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ จุติตา คงด้วง (2549 : 19) สรุปได้ว่า การที่จะเรียนภาษาไทยได้ดีนั้นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาได้คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จุติตา คงด้วง (2549 : 19) ยังได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนวิชาทักษะไว้ว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก และการฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อ ความหมายอันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอน ภาษา การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นพื้นฐานในการศึกษาและการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน ดังที่ เปลื้อง ณ นคร (2524 : 1) กล่าวว่า

ตัวหนังสือไทย แม้จะเป็นเครื่องหมายแสดงเสียงตายตัว แต่ก็มีอยู่หลายคำ ที่เกิดเป็นปัญหาว่าจะออกเสียงอย่างไร ในการฝึกอ่านคำในภาษาไทย หากผู้เรียนไม่มีทักษะและความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการผันวรรณยุกต์ จะเป็นผลทำให้เกิดความเข้าใจผิด สับสน มีผลให้การสื่อความหมายผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเสียงวรรณยุกต์ในการอ่าน มีผลทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป

นอกจากนี้ ผลการวิจัยของสมศรี เพ็ชรยิ้ม (2544 : 149) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนตามความสามารถของแต่ละคนได้ดี แต่มักจะพบปัญหาเกี่ยวกับคำที่มีรูปวรรณยุกต์ นักเรียนจะอ่านและเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ผิดมาก ครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีสอนเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ให้นักเรียนได้สามารถพัฒนาการอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง

การผันวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ชนินฐา พระวิเชนทร์ (2551, 15 มกราคม) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นครูสอนภาษาไทย แก่ นักเรียนต่างชาติที่โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์มาเป็นเวลา กว่า 10 ปี ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการผันวรรณยุกต์ เนื่องจากเสียงสูงต่ำของคำในภาษาไทยแสดงความหมายของคำด้วย หากใช้รูปวรรณยุกต์ผิด นอกจากจะทำให้เสียงของคำผิดแล้วยังทำให้ความหมายของคำผิดไปด้วย และเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมากในการที่จะสอนให้

นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับรูปและเสียงวรรณยุกต์ ทั้งนี้เพราะคำในภาษาไทยนั้นเมื่อใช้รูปวรรณยุกต์เดียวกันกับพยัญชนะต่างระดับเสียงกันก็จะออกเสียงสูง ต่ำไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นต้นเหตุทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยว่าเป็นภาษาที่เรียนยาก จึงน่าจะมีการสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเพียงพอโดยเฉพาะแบบฝึกทักษะสำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐานให้เข้าใจในหลักการผันวรรณยุกต์อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนอ่านเขียนภาษาไทยในระดับสูงขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้าง แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นสื่อการสอนและผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การผันวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และทราบ ความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนหลังใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน Year 8 – 11 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 4) ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553-2554 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากกลุ่มประชากร โดยการทดสอบการผันวรรณยุกต์จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 มีจำนวน 20 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาแบบฝึกการผันวรรณยุกต์

คำที่นำมาใช้สร้างแบบฝึก ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว ไม่มีตัวสะกด โดยมีเนื้อหาในแบบฝึกจำนวน 3 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว
- ชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว
- ชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ หมายถึง แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คำที่ใช้ฝึก ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว ไม่มีตัวสะกด

2. ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ที่ทดสอบการผันวรรณยุกต์ จากแบบทดสอบก่อนฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเพื่อเป็นกรอบแนวคิดนำมาประยุกต์ใช้สร้างแบบฝึกตาม ความมุ่งหมาย ของการวิจัย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่ง เนื้อหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก ออกเป็น 4 ประเภท คือ ความหมายของแบบฝึก หลักการสร้าง แบบฝึก หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ช่วยเสริมทักษะ ทางการใช้ภาษา ขยายโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียน และทำให้เกิดความชำนาญในการใช้ทักษะนั้นๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วและยั่งยืน ได้มีผู้อธิบายความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

ชาญชัย วลีตรังสิมา และเชิดวิทย์ ฤทธิประศาสน์ (2523: 144) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรม จนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 147) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2551: 165) ได้ให้ความหมายของ “หนังสือแบบฝึกหัด” ว่าหมายถึง เอกสารเล่มที่มีคำถามหรือข้อความที่ให้ผู้เรียนได้ฝึก คิด หา คำตอบช่วยให้เกิดความเข้าใจและทักษะ ส่วนใหญ่จะมีคำตอบและคำอธิบายเพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจกิจกรรมที่ปฏิบัติยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ความหมายของ แบบฝึก สามารถกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสร้างเสริมและพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.1.2 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนได้ อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะ ต่างๆ ดังที่สนิท สัตโยภาส (2531: 41) กล่าวว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ คล่องแคล่ว รวดเร็ว ถูกต้อง และทักษะจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ทำซ้ำ ๆ ฝึกซ้ำจนเกิด ความชำนาญ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเรียนเฉพาะในบทเรียนเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอที่จะทำให้ นักเรียนเกิดทักษะได้อย่างดี ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการสร้างแบบฝึก เพื่อที่จะสามารถสร้างแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะหลักการ สร้างแบบฝึกที่ดีไว้หลายประการ ดังนี้

ก่อน สวัสดิพานิชย์ (2514: 20) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้ตอบ ได้ว่าจะใช้แบบฝึกแบบใด และแบบฝึกนั้นๆ จะช่วยฝึก ทักษะทางภาษาจนเด็กสามารถนำทักษะที่ฝึกนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่อย่างไร
2. ใช้แบบฝึกสั้นแต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะในเรื่องเดียวกันเด็กจะไม่เบื่อ แต่เกิดความ สนุกสนานและมีความแม่นยำในเรื่องที่จะฝึก
3. ฝึกสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น จับคู่หัวใจ เก็บผลไม้ ฯลฯ
4. การประเมินผลนั้น ต้องประเมินเพื่อดูความก้าวหน้าของเด็ก และเพื่อประเมินค่าแบบฝึก ว่าจะช่วยให้นักก้าวหน้าเพียงใด ถ้าเด็กไม่มีความก้าวหน้า ครูต้องสนใจที่จะค้นหาสาเหตุว่าเป็น เพราะอะไร
5. การประเมินผลนั้นไม่ควรนำเด็กไปเปรียบเทียบกับกลุ่ม แต่ควรให้เด็กได้เปรียบเทียบกับ ตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2529: 149-151) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกหัดที่มีหลักการ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดนี้ต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. มีคำชี้แจงง่าย ๆ และสั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ
3. เรียงให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำแบบฝึกหัด
4. น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
5. ต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจพิจารณาดูให้ดีด้วย อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
6. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกหัดที่กำหนดให้นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ควรยากกว่ากันนั้น คือ ควรมีแบบฝึกหัดให้มากๆ เด็กที่มีความสามารถมากจะได้ มีโอกาสฝึกมาก

สนิท สัตโยภาส (2531: 43) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อจะสอน มิใช่เพื่อทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่งๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้วซึ่งอาจนำมาจากบทสนทนา การอ่าน และการพูดคุยกัน
4. ข้อความที่จะนำมาฝึกในแต่ละแบบฝึก ควรสั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาได้ดี
6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก
8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้วจึงให้ทำแบบฝึกเขียน แต่ยังคงต้องฝึกออกเสียงอยู่

ประสงค์ ราชณสุขและคนอื่นๆ (2532 : 56) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีโดยยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกหัดแบบฟังพูด
2. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เป็นแบบฝึกที่สร้างความสนใจและจูงใจนักเรียน โดยใช้ภาพประกอบ แบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เริ่มฝึกโดยออกเสียงระดับพยางค์ คำเดี่ยว คำคู่ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ
4. เป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน คือ เป็นแบบฝึกสั้นๆ ง่ายๆ แบบฝึกหนึ่งๆ เจาะลึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพียงเรื่องเดียวและใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 30-50 นาที
5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศเพื่อความสนุกสนาน านและกระตุ้นหรือรื้อฟื้นให้นักเรียน แบบฝึกจึงควรมีกิจกรรมใช้เพื่อการเรียนการสอนหลายๆ ชนิดมาประกอบ เช่น การฝึกด้วยการใช้บัตรภาพ และประโยค บัตรคำ นิทาน เกมต่างๆ เป็นต้น

กุสยา แสงเดช (2545: 6-7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึก ให้ยึดลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไปเพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
2. แบบฝึกที่ดีควร มีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทนสมัย
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกที่ดีควร แยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจและไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ
5. แบบฝึกที่ดีควร มีทั้งแบบกำหนดคำตอบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้นี้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบฝึก ที่ดี สามารถกล่าวสรุปได้ว่า หลักการในการสร้าง แบบฝึกที่ดี ควรคำนึงถึง (1) จุดประสงค์ของ การสร้าง แบบฝึก ต้องกำหนดให้ชัดเจน (2) เนื้อหาของแบบฝึก ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนผ่านมาแล้ว (3) การลำดับเนื้อหา ต้องเรียงจากง่ายไปยาก (4) การออกแบบ กิจกรรมใน แบบฝึกควรมีความหลากหลาย และ (5) มีการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง

1.1.3 หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกเป็นงานทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือ ระบบวิชาความรู้ หรือศาสตร์ เนื้อหาวิชาในแบบฝึกต้อง มีการตรวจสอบความ ถูกต้อง ชัดเจน และในส่วนของการจัดวางรูปแบบ กิจกรรมในแบบฝึกและการจัดเรียงลำดับเนื้อหา ของแบบฝึกให้สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับผู้เรียน นั้นเป็นงานศิลป์ที่ ควรมีการศึกษาหลักจิตวิทยา ในการสร้างแบบฝึก เพื่อช่วยให้ผู้สร้างแบบฝึก สามารถจัดกิจกรรมที่ตอบสนองตรงกับความ ต้องการของผู้เรียน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540: 99) กล่าวถึงทฤษฎีของ ธอร์นไคด์ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยแสดงในรูปแบบ ต่างๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจซึ่งเรียกว่าลองผิดลองถูก สรุปเป็นกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม กล่าวถึงสภาพความพร้อมของนักเรียนทั้งร่างกายและจิตใจ ถ้านักเรียนมีความพร้อมย่อมนำไปสู่การเรียนรู้
2. กฎแห่งการฝึกหัด กล่าวถึงการฝึกกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน แต่ถ้านักเรียนไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร
3. กฎแห่งผลที่ได้รับ กล่าวถึงผลที่ได้รับว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ไปแล้ว ถ้าได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ นักเรียนย่อมอยากเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล

พรพรณี ชูทัย (2522: 145-148) แนะนำหลักจิตวิทยาที่ควรใช้ในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงตาม ลำดับความง่ายไปยาก จากสั้นไปสู่ยาว ควรสร้างแบบฝึกให้หลายรูปแบบ โดยให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนเพื่อช่วยกระตุ้นให้อยากเรียนมากขึ้น
2. การฝึกหัด คือ การให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมซ้ำๆ เพื่อช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง
3. ความใกล้ชิด คือ การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้น ในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพึงพอใจให้แก่นักเรียน
4. กฎแห่งผล คือ การให้นักเรียนได้ทราบผลของการทำงานของตนเอง โดยการเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและนำไปปรับปรุงแก้ไข กระบวนการเหล่านี้จะสร้างความพอใจให้นักเรียน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก สามารถกล่าวสรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึก ควรคำนึงถึง (1) ความพร้อมในการฝึกของผู้เรียน (2) การฝึกกระทำซ้ำๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน และ (3) การบอกให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง

1.1.4 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีคุณภาพ จึงควรมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ในเรื่องการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนนั้น ได้มีผู้อธิบายความหมายไว้ดังนี้

อธิพร ศรียมก (2525: 211) กล่าวถึงการประเมินผลสื่อการสอนว่า หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพของสื่อการสอนนั้นๆ ว่ามีคุณภาพดีเพียงใด ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ถ้าไม่ เป็นเพราะเหตุใด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลสื่อการเรียนการสอนจะสามารถนำมาปรับปรุงสื่อการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2521: 23) กล่าวถึงการประเมินผลสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นการศึกษาว่าสื่อการสอนมีคุณภาพและคุณค่าหรือไม่ในระดับใด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2518: 490-492) ได้อธิบายเกณฑ์และการกำหนดเกณฑ์ ในกา รหา ประสิทธิภาพของชุดการสอน ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการ สอนจะพึงพอใจว่า หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับ นั้นแล้วชุดการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปใช้สอนนักเรียนและคุ้มกับการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวน มาก

สำหรับการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่า ประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ และ อธิบายวิธีคำนวณหาค่า E_1/E_2 อย่างง่ายไว้ว่า

สำหรับค่า E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกหัด กระทำได้โดยเอาคะแนนงานทุก ชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนเป็นร้อยละ สำหรับ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแต่ละชุดการสอน ไม่มีปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้ โดยคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมารวมกันหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนร้อยละ เพื่อหาค่าร้อยละ

การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหา ที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้ว นำไปทดลองจริงอาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรได้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ร้อยละ 5 เช่นกำหนดไว้ 90/90 ก็ไม่ควรต่ำกว่า 85.5/85.5

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของสื่อที่เหมาะสมนั้น นักการศึกษาได้ให้ความเห็นไว้หลายท่าน ตามความเห็นของ เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต (2528: 291) สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของสื่อ เกี่ยวกับ เนื้อหาที่เป็นความรู้ ความเข้าใจควรใช้เกณฑ์ 90/90 และสำหรับเนื้อหาที่เป็นวิชาทักษะใช้เกณฑ์ 80/80

สุกิจ ศรีพรหม (2541: 71) กล่าวถึง การยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือแบบฝึกหัด มี 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซ็นต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึก สามารถกล่าวสรุปได้ว่าการทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นขั้นตอนที่นับว่ามีความสำคัญ เพราะถึงแม้ว่าผู้สร้างแบบฝึกจะดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและหลักการต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วดีเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจากการทดสอบ หาประสิทธิภาพ แบบฝึกที่สร้างขึ้นมาย่อมขาดความเชื่อถือ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำแบบฝึกไปตรวจสอบคุณภาพหรือหาประสิทธิภาพ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก พบว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาวิจัยแบบฝึกที่เกี่ยวกับเรื่องวรรณยุกต์ไว้ ดังนี้

กัญญา บัญญสุทธิ์ (2523: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง การผันวรรณยุกต์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ผลการวิจัย ปรากฏว่า แบบฝึกทักษะเรื่อง การผันวรรณยุกต์ ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 94.19/79.84 ซึ่งไม่ตรงตามมาตรฐานที่กำหนด แต่คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบก่อนการทำ และหลังการทำแบบฝึกหัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกนี้ช่วยทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

วิภาศรี จ้อยสูงเนิน (2537: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียน ระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึก มีความถูกต้องในการออกเสียงวรรณยุกต์สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปาริชาติ ไชโยสภา (2550: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความมุ่งหมายของกา วิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกฯ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการผันวรรณยุกต์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 40 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละและ t-test Dependent ผลการศึกษาค้นคว้าพบ ว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.68/92.21 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกฯ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก สามารถสรุปได้ว่า จากการวิจัยการใช้แบบฝึกในการเรียนการสอนผันวรรณยุกต์ ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าการสอนแบบไม่ใช้แบบฝึก

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์เพื่อเป็นกรอบแนวคิดนำมาประยุกต์ใช้สร้างแบบฝึก การผันวรรณยุกต์ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ออกเป็น 3 ประเภท คือ ความหมายของวรรณยุกต์ การจำแนกประเภทของวรรณยุกต์ และการผันวรรณยุกต์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของวรรณยุกต์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวรรณยุกต์ ได้มีผู้อธิบายความหมายของวรรณยุกต์ไว้ ดังนี้

ไพบุลย์ ดวงจันทร์ (2523: 77) กล่าวว่า วรรณยุกต์เป็นหน่วยเสียงซ้อน (Suprasegmental Phoneme) ประเภทหนึ่งที่ซ้อนทับมากับหน่วยเสียงอื่น และเป็นหน่วยเสียงที่ไม่สามารถเปล่งเสียงได้โดยอิสระ เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเป็นเสียงที่มีความสำคัญเท่าๆ กับเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เพราะเป็นระดับเสียงสูง-ต่ำที่ทำให้ความหมายของคำแตกต่างกันได้

เปลื้อง ณ นคร (2524: 55, 152) กล่าวว่า วรรณยุกต์ แปลตามตัวอักษรว่า กำหนดเสียงหรือกำหนดพวก คือว่าเสียงในภาษาไทยนั้นมีสูงต่ำต่างกันหลายเสียง แต่พอจะกำหนดลงได้ว่ามี 5 เสียง คือ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา วรรณยุกต์มีมาตั้งแต่สมัยขุนรามคำแหง ชื่อที่เรียกว่า วรรณยุกต์ นั้นยังไม่ทราบว่ามีใครบัญญัติชื่อนี้ขึ้นแต่ เมื่อไร แปลตามศัพท์ ได้ว่า วรรณ แปลว่า สี ผิด ชนิด เพศ ตัวอักษร ুক্ত แปลว่า ตกลง จบ เลิก รวมความแปลว่า ตกลงในเรื่องตัวอักษร การบังคับเสียงตัวอักษร

กาญจนา นาคสกุล (2541: 111) กล่าวว่า ในภาษาไทยระดับเสียงสูงต่ำของคำ เรียกกันว่า วรรณยุกต์ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ซึ่งมีส่วนประกอบอื่นๆ คือ พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้ายอย่างเดียวกัน มีความหมายต่างกัน ได้ วรรณยุกต์ในภาษาไทยจึงจัดเป็นหน่วยเสียง เรียกว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยเสียงวรรณยุกต์จัดเป็นหน่วยเสียงซ้อนเพราะไม่เกิดตามลำพัง จะเกิดพร้อมกับหน่วยเสียงเรียง โดยปรกติวรรณยุกต์จะเกิดพร้อมกับสระ

บรรจบ พันธุเมธา (2545: 53) กล่าวว่า เสียงวรรณยุกต์ คือ เสียงสูงต่ำในคำภาษาไทย เช่นเดียวกับภาษาจีน และภาษาอื่นที่เป็นภาษาคำโดดซึ่งมีการกำหนดเสียงสูงต่ำไว้ตายตัวในคำแต่ละคำ ถ้าออกเสียงสูงต่ำผิดไปความหมายย่อมผิดไปด้วย ที่จริงภาษาแทบทุกภาษาย่อมมีเสียงสูงต่ำในภาษา แต่ไม่ได้กำหนดไว้ในคำ คำๆ เดียวกันอาจออกเสียงสูงต่ำอย่างไรก็ได้ แล้วแต่จะไปอยู่ที่ใดของประโยค และผู้พูด พูดแสดงความรู้สึกอย่างไร มุ่งหมายอย่างไร บอกเล่า ถาม ขอร้อง หรือ บังคับ การที่คำของเรามีเสียงสูงต่ำ กำหนดไว้ตายตัว เชื่อกันว่าเป็นเพราะต้องการแยกความหมายให้เห็นเด่นชัดให้เสียงหนึ่งมีความหมายอย่างหนึ่ง เช่น ปา มีความหมายต่างกับ ป่า หรือ ป้ำ มิฉะนั้นถ้า ปา คำเดียว มีความหมายได้ทั้ง ปา ป่า และป้ำ ย่อมทำให้จดจำยาก

พิศตรี กมลเวชช (2548: 10) กล่าวว่า วรรณยุกต์ แปลว่า เครื่องหมายประกอบตัวหนังสือ เสียงในภาษาไทยนอกจากจะมีเสียงแท้ คือ เสียงสระ เสียงแปร คือ เสียงพยัญชนะ เช่น ที่ภาษาอื่น ๆ มีแล้ว ระดับเสียงสูง-ต่ำของคำยังมีความหมายด้วย นับเป็นเสียงชนิดที่ ๓ ที่เรามีในภาษา เราเรียก เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ อย่างเสียงดนตรีนี้ว่า “เสียงดนตรี” และเรียกเครื่องหมายแสดงเสียงสูง -ต่ำนี้ว่า “วรรณยุกต์”

ประยูร ทรงศิลป์ (2551: 53) กล่าวว่า รูปวรรณยุกต์ คือ เครื่องหมายที่ใช้แสดงระดับเสียงสูงต่ำของคำ ในภาษาไทยถ้าระดับเสียงสูงต่ำแตกต่างกัน ความหมายของคำจะแตกต่างกันด้วย วรรณยุกต์ทุกรูปใช้เขียนกำกับไว้บนส่วนท้ายของพยัญชนะต้นของพยางค์หรือคำ และอยู่เหนือรูปสระที่เขียนไว้บนพยัญชนะต้นนั้น กรณีที่พยัญชนะต้นของพยางค์หรือคำเป็นพยัญชนะสองตัวเรียงกัน รูปวรรณยุกต์จะกำกับบนส่วนท้ายของพยัญชนะต้นตัวที่สอง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของวรรณยุกต์ สามารถกล่าวสรุปได้ว่า วรรณยุกต์ หมายถึงรูปที่เป็นเครื่องหมาย ได้แก่ วรรณยุกต์ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ เสียงสามัญ เอก โท ตรี จัตวา ซึ่งทำให้ภาษาไทยมีการออกเสียงสูงต่ำคล้ายเสียงดนตรี

2.1.2 การจำแนกประเภทของวรรณยุกต์

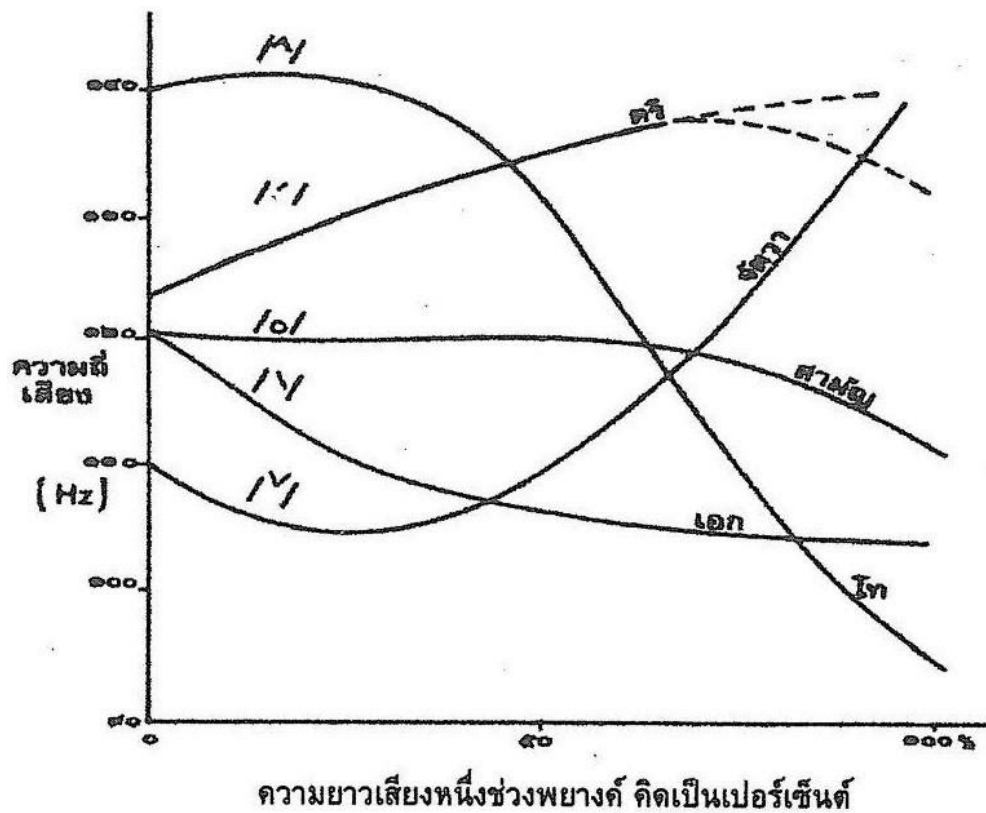
จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวรรณยุกต์ ได้มีผู้จำแนกประเภทของวรรณยุกต์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 13) ได้จำแนกวรรณยุกต์ออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของการใช้ คือ วรรณยุกต์มีรูป และวรรณยุกต์ไม่มีรูป ดังนี้

1. วรรณยุกต์มีรูป ได้แก่ คำที่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับ อยู่เห็นได้ชัดเจน ตัวอักษรเขียนอยู่บนส่วนท้ายของพยัญชนะต้น ถ้าเป็นคำที่มีรูปสระอยู่ข้างบนจะต้องเขียนรูปวรรณยุกต์กำกับบนสระอีกที่หนึ่ง และถ้าคำนั้นเป็นคำควบกล้ำ วรรณยุกต์จะต้องอยู่บนอักษรตัวที่ 2
2. วรรณยุกต์ไม่มีรูป ได้แก่ เสียงซึ่งมีทำนองสูงต่ำตามหมู่ของอักษร โดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์กำกับ

เปลื้อง ณ นคร (2524: 55) กล่าวว่า วรรณยุกต์แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ (1) รูปวรรณยุกต์ และ (2) เสียงวรรณยุกต์ เมื่อเป็นดังนี้โดยที่พยัญชนะของเราแบ่งออกเป็นไตรยางศ์ คือ อักษรสามหมู่ ในตัวอักษรตัวเดียว ก็อาจจะออกเสียงอย่างหนึ่ง แต่มีรูปวรรณยุกต์เป็นอย่างอื่นได้ เช่น คำ เป็นเสียงตรี แต่วรรณยุกต์โท หา เป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา แต่ไม่แสดงรูปวรรณยุกต์

กาญจนา นาคสกุล (2541: 112-116) กล่าวว่า หน่วยเสียง วรรณยุกต์ในภาษาไทย
มาตรฐานมี 5 หน่วย

ภาพประกอบ 1 แสดงการแปรเปลี่ยนความถี่ของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐาน

ที่มา: Arthur S. Abramson. (1962). "Tones on single vowels" in *The Vowels and Tones of Standard Thai: Acoustical Measurements and Experiments*. P.162.

จากแผนภูมิเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 5 หน่วยนี้สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวรรณยุกต์ระดับและกลุ่มวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกประเภทของวรรณยุกต์ สามารถกล่าวสรุปได้ว่า วรรณยุกต์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์

2.1.3 การผันวรรณยุกต์

จากการศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการผันวรรณยุกต์ ได้มีผู้อธิบายเกี่ยวกับความหมายและวิธีการผันวรรณยุกต์ ดังนี้

กฤตวิทย์ ดวงสร้อยทอง (2522: 123 – 126) กล่าวว่า “การผันอักษร” บางตำราเรียกว่า “การผันเสียงวรรณยุกต์” แต่ในงานวิจัยนี้ขอใช้คำว่า “การผันอักษร” สามารถสรุปความหมายออกได้เป็น 2 นัยดังนี้

1. ความหมายที่ 1 การผันอักษร คือ การผันอักษรตามเสียงวรรณยุกต์ คำที่เป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำที่เป็นคำเป็นและคำตายจะผันเสียงได้ไม่เท่ากัน คำที่เป็นอักษรสูงจะผันได้ 3 เสียง อักษรกลางผันได้ 5 เสียง และอักษรต่ำ 3 เสียง

2. ความหมายที่ 2 การผันอักษร คือ การเปลี่ยนเสียงของ คำ ให้สูงต่ำไปตามวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่ เนื่องจากคำในภาษาไทยนั้นมีเสียงใกล้เคียงกันมาก การผันอักษรจึงมีความจำเป็นเพราะความหมายของคำขึ้นอยู่กับวรรณยุกต์ที่ผันไปตามเสียงนั้นๆ

สรุปได้ว่าอักษรสูงและอักษร กลางมีเสียงตรงกับรูปวรรณยุกต์เสมอ แต่ อักษรต่ำมีเสียงไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์

พิศศรี กมลเวช (2548: 48) แสดงแผนภูมิอธิบายการผันวรรณยุกต์ ตามลักษณะคำเป็น คำตาย ไว้ดังนี้

ลักษณะคำ	พยัญชนะต้น		เสียงวรรณยุกต์					ลักษณะการผัน
	รูป	หมู่อักษร	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
คำเป็น	ก	กลาง	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า	ผันได้ครบ 5 เสียงและเสียงตรงรูป
	ข	สูง		ข่า	ข้า		ข๋า	ผันรวมกันได้ครบ 5 เสียง โดยสับหลักกันและเสียงซ้ำกันตรงเสียงโท
	ค	ต่ำ	คา		ค่า	ค๊า		
คำตาย	ก	กลาง		กะ	ก๊ะ	ก๊ะ	ก๊ะ	ผันได้ครบ 5 เสียงและเสียงตรงรูป
	ข	สูง	สระเสียงสั้น	ขะ	ข๊ะ			ผันรวมกันได้ครบ 4 เสียง โดยสับหลักกันและเสียงซ้ำกันตรงเสียงโท
	ค	ต่ำ			ค๊ะ	ค๊ะ	ค๊ะ	
	ข	สูง	สระเสียงยาว	ขาก	ข้าก			ผันรวมกันได้ครบ 4 เสียง โดยสับหลักกันและเสียงซ้ำกันตรงเสียงโท
	ค	ต่ำ			คาก	ค้าก	ค้าก	

ภาพประกอบ 2 แสดงการอธิบายการผันวรรณยุกต์ตามลักษณะคำเป็น คำตาย

สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2544: 150) กล่าวถึงวิธีสอนอ่านหรือเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ ไว้ดังนี้ นับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีการใช้วิธีการสอนโดยวิธีแจกลูกและวิธีผันเสียงวรรณยุกต์อย่างต่อเนื่อง ทั้งสองวิธีต่างเป็นวิธีสอนที่ดีในการสอนภาษาไทยที่มุ่ง พัฒนาความสามารถในการอ่านและ ความสามารถในการเขียน

การแจกลูกเป็นวิธีการฝึกการอ่านเพื่อให้นักเรียนอ่านคำได้คล่องปากและจับหลักได้ด้วยการผันสระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ โดยกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นหลักเสมือนแม่ แล้วผันไล่ตัวที่ต้องการไปที่ละตัว การแจกลูกเป็นการฝึกให้นักเรียนเปล่งเสียงออกมาแล้วทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้มากขึ้น การเปล่งเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เป็นการสะกดคำไปในตัว จึงทำให้นักเรียนสามารถเขียนคำได้ไปด้วยในตัว

การผันเสียงวรรณยุกต์เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปและเสียงวรรณยุกต์ที่เกิดจากพยัญชนะกับรูปวรรณยุกต์ ซึ่งนักเรียนจะสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ก็ต่อเมื่อมีความคิดรวบยอดของเสียงวรรณยุกต์ที่เกิดจากการประสมรูปวรรณยุกต์กับพยัญชนะทั้ง 44 ตัวที่มีระดับเสียงต่างๆ กันแล้วสรุปเป็นกฎเกณฑ์

นิตยา กาญจนะวรรณ (2551: 135-138) สรุปได้ว่า พยัญชนะกลาง สูง ต่ำ มีกำหนดในการออกเสียงสูงต่ำ ต่างๆ กันไป

1. คำที่ออกเสียงสูงต่ำได้ทุกเสียง ได้แก่
  - ก. คำที่มีพยัญชนะเสียงกลาง สระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด
  - ข. คำที่มีพยัญชนะเสียงกลาง สระเสียงยาวมีตัวสะกด คำเป็น
  - ค. คำที่มีพยัญชนะเสียงกลาง สระเสียงสั้นมีตัวสะกด คำเป็น
2. คำที่ออกเสียงสามัญและเสียงจัตวาไม่ได้ ได้แก่
  - ก. คำตายที่มีสระเสียงยาว มีตัวสะกด คำตาย
  - ข. คำตายที่มีสระเสียงสั้น ไม่มีตัวสะกด
  - ค. คำตายที่มีสระเสียงสั้น มีตัวสะกด คำตาย
3. คำที่ออกเสียง เอก โท ตรี มีได้ทั้งสระเสียงสั้นเสียงยาว
4. มีตัวสะกด ไม่มีตัวสะกด มีตัวสะกดคำเป็นและคำตาย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผันวรรณยุกต์ สามารถกล่าวสรุปได้ว่าการผันวรรณยุกต์ หมายถึง การอ่านออกเสียง พยางค์ที่มีพยัญชนะ ต้นและสระ ตัวเดียวกันไล่ตามระดับของเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนไปตามพยัญชนะ สระหรือรูปวรรณยุกต์ที่ปรากฏ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ วรรณยุกต์ พบว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องวรรณยุกต์ไว้ ดังนี้

วรรณารถ พ่วงสุวรรณ (2518: บทคัดย่อ) สร้างแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ ตำบลบางยี่ขัน อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ จากการนำแบบฝึกไปทดลอง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลกา รทดสอบของคะแนนก่อนฝึก และหลังฝึก นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 30.54 มีความแตก ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้และทักษะในการฝึกการผันวรรณยุกต์ แตกต่างไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น

พุทธชาติ ธ.โปธิบาล (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ของเสียงสระสั้นยาวกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย พบว่า การออกเสียงสระสั้นยาวมีความสัมพันธ์กับวรรณยุกต์ กล่าวคือ อาจคาดเดาได้ว่าเสียงสระจะเป็นเสียงสั้นหรือเสียงยาวเมื่อปรากฏร่วมกับเสียงวรรณยุกต์ดังนี้ เสียงสระในคำที่มีรูปเขียนวรรณยุกต์เอก เช่น เก่ง เป่ง แล้ง แท้ง ซ่อง ค่อย มักมีเสียงสั้น ในขณะที่ คำที่มีรูปวรรณยุกต์โท เช่น เก้ง เป้ง แล้ง แท้ง น่อง ร้อย มักมีเสียงยาว เมื่อพิจารณารูปสระในคำเหล่านี้ ก็จะเห็นว่ารูปสระเป็น (e-C), (ae-C), (o-C) ทั้งสองกลุ่ม ทั้งๆ ที่คำกลุ่มแรกมีสระเสียงสั้น ซึ่งควรที่จะเขียนด้วยรูปที่ต่างออกไป คือ ใช้รูปเขียนแทนสระเสียงสั้น (e^๕C), (ae^๕C) และ (o^๕C) ตามลำดับ การที่รูปสระไม่แสดงความสั้นยาวเช่นนี้จึงดูราวกับว่า เครื่องหมายวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันในคำทั้งสองกลุ่ม จะเป็นเครื่องแสดงความสั้นยาวของเสียงสระไปโดยปริยาย เมื่อเป็นดังนี้ จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า เสียงสระสั้นยาวในภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับเสียงวรรณยุกต์

สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2544 : 152) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์และวิธีแจกลูก ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์กับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแจกลูกไม่แตกต่างกัน โดยที่ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการอ่านและการเขียนสูงมากด้วยกันทั้งคู่ (2) นักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์ และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแจกลูกมีพัฒนาการในการอ่าน และการเขียนดีทั้งคู่ (3) ขณะที่เรียนนั้นพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีลักษณะเด่นคือทั้งสองกลุ่มมีความร่า เริง แจ่มใส และสนุกสนานในการเรียน จากการค้นพบดังกล่าวจึงสรุปโดยทั่วไปได้ว่า วิธีสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์และวิธีแจกลูกต่างเป็น วิธีสอนที่ดีในการสอนภาษาไทยที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประไพพรรณ กวีเกษม (2546 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการพัฒนาการของเสียงวรรณยุกต์จากหนังสือจินตามณีฉบับพระโหราธิบดีมาสู่ภาษาไทยปัจจุบัน มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพัฒนาการของเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในหนังสือจินตามณีฉบับพระโหราธิบดีมาสู่ภาษาไทยปัจจุบัน โดยใช้วิธีวิจัยทางวิชาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและภาษาศาสตร์เชิง ประวัติ ผลการศึกษาพบว่า ความก้องและไม่ก้องของพยัญชนะต้นในภาษาไทย ตั้งแต่จนถึงสมัยสุโขทัย เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเสียงวรรณยุกต์ โดยปรากฏเสียงวรรณยุกต์เพียง 3 หน่วยเสียง ต่อมาในสมัยอยุธยาตอนกลาง ในหนังสือจินตามณีฉบับพระโหราธิบดี หน่วยเสียงวรรณยุกต์มีการแตกตัวจากอิทธิพลของพยัญชนะต้น จึงเกิดการแตกตัวของหน่วยเสียงอาจมีเสียงวรรณยุกต์ เกิดขึ้น 8 หรือ 9 หน่วยเสียง ต่อมาในสมัยอยุธยาตอนปลาย ในหนังสือจินตามณีฉบับพระเจ้าบรมโกศ เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะทางสัทศาสตร์ของพยัญชนะต้น ทำให้เสียงวรรณยุกต์ลดลงเหลือเพียง 5 หน่วยเสียงและใช้สืบเนื่องจนกระทั่งปัจจุบัน

จากการศึกษางาน วิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณยุกต์ สามารถ สรุปได้ว่า เสียงวรรณยุกต์ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การออกเสียงสระสั้นยาวมีความสัมพันธ์กับวรรณยุกต์ และการสร้างแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการฝึกการผันวรรณยุกต์ แตกต่างไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องแบบฝึกและการผันวรรณยุกต์ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหลักการและกระบวนการของการสร้างแบบฝึก ที่ได้ศึกษา มาใช้ในการ สร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแบบฝึกเพื่อ เสริมสร้าง ทักษะการผันวรรณยุกต์และช่วยพัฒนาความก้าวหน้าของทักษะการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึก การผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมี ความมุ่งหมาย เพื่อหา ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก และ ศึกษา
ความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในการศึกษา
วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน Year 8 – 11 หรือเทียบเท่ากับชั้น มัธยมศึกษา
ปีที่ 1 – 4 ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553-2554
โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ที่ผู้วิจัยคัดเลือก
จากกลุ่มประชากร โดยการทดสอบการผันวรรณยุกต์จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล ะไม่ผ่าน
เกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 มีจำนวน 20 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือ ที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ คือ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยใน
ฐานะภาษาต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ชุด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวรรณยุกต์ทั้งที่ใช้สอนนักเ เรียนไทยและ
ผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การสร้างแบบฝึกและสถิติที่ใช้ในการหา
ประสิทธิภาพของแบบฝึกและวิธีการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน

3. รวบรวมหลักการ สอนผันวรรณยุกต์ จากหนังสือเรียนทั้งที่ใช้สอนนักเรียนไทยและนักเรียนชาวต่างชาติ และคำที่ประสมสระเสียงยาว ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นข้อมูลในการ สร้างแบบฝึก

4. สร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ แบบทดสอบก่อนฝึก ระหว่างฝึกและหลังฝึกแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของรูปแบบของแบบฝึก

ในการสร้าง แบบฝึกนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักจิตวิทยาที่ควรใช้ในการสร้างแบบฝึกที่ได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ โดยจัดทำคำชี้แจงจุดประสงค์ในการฝึก วิธีการขั้นตอนและข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกสำหรับผู้สอนและผู้เรียน แบบฝึกแต่ละชุดมีเนื้อหาครอบคลุมเฉพาะการฝึกผันอักษรแต่ละหมู่ แบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการผันเสียงระดับพยางค์ คำเดี่ยว คำคู่ ประโยค ก่อนการฝึกในแต่ละชุดจะมีคำอธิบายสั้นๆ ถึง หลักในการผันวรรณยุกต์ของอักษรในแต่ละหมู่ เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนเข้าใจ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของรูปและเสียงวรรณยุกต์ ในการคัดเลือกคำ คำหนึ่งถึงคำที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของแบบฝึก คือ นักเรียนชาวต่างประเทศที่มีระดับความรู้ในการเรียนภาษาไทย ระดับเบื้องต้น จึง คัดเลือกคำที่มีความหมายและมักพบบ่อยในชีวิตประจำวัน จากบทสนทนาและ การอ่าน รวมทั้งพิจารณาเลือกคำให้มีความหลากหลาย ความครอบคลุมและ มีการกระจายในการใช้พยัญชนะต้นและสระ

ในการฝึกผันวรรณยุกต์ ผู้วิจัยคำนึงถึง กฎแห่งการฝึกหัด จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคด์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ , 2540: 99) ที่ว่าถึงการฝึกกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน แต่ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร ดังนั้น แบบฝึกนี้จึงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการผันวรรณยุกต์จากคำที่ประสมสระเสียงยาวซ้ำๆ เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องใน หลักการผันวรรณยุกต์ของอักษรในแต่ละหมู่

นอกจากนี้ในระหว่างการฝึกและการประเมินผลความก้าวหน้าของทักษะการผันวรรณยุกต์ ผู้วิจัยใช้กฎแห่งผล คือ การให้นักเรียนได้ทราบผลของการผันวรรณยุกต์ของตนเอง ทันที โดยการเฉลยคำตอบให้ทราบ การชมเชยและแจ้งให้นักเรียนทราบเมื่อออกเสียงผิดเพื่อช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและนำไปปรับปรุงแก้ไข กระบวนการเหล่านี้ มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศ ในการฝึกให้สนุกสนานและกระตุ้นความกระตือรือร้นของนักเรียน

เนื้อหาของแบบฝึกแบ่งออกได้เป็น 3 ชุด ดังนี้

- 4.1 ชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว
- 4.2 ชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว
- 4.3 ชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก แบบทดสอบก่อนฝึก ระหว่างฝึกและหลังฝึกตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นำแบบฝึกไปให้ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยและ การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา โดย ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบฝึกครั้งนี้ ได้แก่

1.1 อาจารย์ พัทณี โชติกเสถียร อาจารย์ พิเศษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 อาจารย์ เจอร์รี่ คาร์เตอร์ หัวหน้าภาคภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ (Harrow International School)

1.3 อาจารย์ วารินทร์ กตัญญูวิวัฒน์ อาจารย์สอนภาษาไทย โรงเรียน สถานศึกษา นานาชาติ (International School Bangkok)

ผลการตรวจสอบแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและ ปรับปรุงได้ ดังนี้

1. ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึก ควรปรับปรุงภาษาให้กระชับ สั้น เข้าใจง่าย สื่อความหมาย ชัดเจนและบอกวัตถุประสงค์ในการฝึกและรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม

2. ด้านเนื้อหา ต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความ สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการฝึก ควร ตัดทอนความละเอียดของเนื้อหา พยายามเน้นที่มีเสียงซ้ำกันไม่จำเป็น ไม่ต้องฝึกทุกตัว เช่น อักษรสูง 11 ตัว ให้ฝึกเพียง 7 ตัว เสียงที่ซ้ำกัน เช่น ถ รฐ ศ ษ ส ให้เลือกฝึกเฉพาะตัวอักษรที่ใช้บ่อย คือ ถ ส เป็นต้น ในการเลือกคำและยกตัวอย่างประโยคต้องให้ มีความยากง่ายพอเหมาะ กับผู้เรียนและใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน ควรเพิ่มแผนภูมิแสดงระดับเสียงในการผันวรรณยุกต์เพื่อผู้เรียนเห็นภาพ การเปลี่ยนแปลงระดับเสียงสูงต่ำของการผันวรรณยุกต์

3. ด้านแบบฝึก ควรปรับให้มีจำนวนพอเหมาะ เพิ่มสีของตัวอักษรเพื่อสร้างความสนใจ

4. ด้านภาษา ต้องปรับปรุง ภาษาและคัดเลือกคำให้ง่าย ย่อความเข้าใจของผู้เรียนชาว ต่างประเทศ และขนาดตัวอักษรที่ใช้ไม่ควรเล็กเกินไป

5. ด้านรูปเล่ม ให้คำนึงถึงความสะดวกในการนำไปใช้

6. ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการฝึก ในช่วงก่อนการฝึก ควรมีการยกตัวอย่าง คำหรือ ประโยคในภาษาอังกฤษที่มีการเน้นเสียง สูงต่ำ เทียบกับการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำไทยให้ดูเป็น ตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการเปลี่ยนระดับของเสียง

2. นำแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและ ผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียน กลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน โดยให้กลุ่มทดลองลองใช้แบบฝึกและทำแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการใช้แบบฝึก และ หาข้อบกพร่องเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแบบฝึกต่อไป

ผลการทดลองใช้แบบฝึกกับ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุงได้ ดังนี้

1. ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึกสำหรับผู้เรียน ควรมีคำอธิบายภาษาอังกฤษประกอบ
2. ด้านเนื้อหา คำอธิบาย หลักในการผันวรรณยุกต์ ควรมี คำอธิบายเป็น ภาษาอังกฤษประกอบ และควรเพิ่มคำแปลความหมายของคำศัพท์ที่นำมาใช้ฝึก รวมทั้งควรตัดกิจกรรมการฝึกผันวรรณยุกต์แบบคู่เทียบที่ละเสียงออก เนื่องจากทำให้สับสน ไม่เห็นภาพรวม

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนักเรียนขณะทดลองใช้แบบฝึกและการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกหลังทดลองมา ปรึกษากับ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรอง เพื่อขอ ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ดำเนินการวิจัยโดยเริ่มจากการคัดเลือก กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบก่อนฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนฝึก จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 จำนวน 20 คน

3. ดำเนินการฝึกผันวรรณยุกต์ด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทีละชุดโดยทำแบบทดสอบก่อนฝึก ดำเนินการฝึกและทำแบบทดสอบหลังฝึกแต่ละชุด โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกและการทดสอบในภาคเรียนที่ 2 ในช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554 รวมเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียนโดยมีแผนการทดลอง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	คาบเรียนที่	รายการดำเนินการทดลอง
1	1	ปฐมนิเทศ และทำแบบทดสอบรวมก่อนฝึก
	2	ทำแบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 1 และฝึกชุดที่ 1 “อักษรกลางประสมสระเสียงยาว”
	3	ฝึกชุดที่ 1 “อักษรกลางประสมสระเสียงยาว” (ต่อ)
2	4	ฝึกชุดที่ 1 “อักษรกลางประสมสระเสียงยาว” (ต่อ) และทดสอบหลังฝึกชุดที่ 1
	5	ทำแบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 2 และฝึกชุดที่ 2 “อักษรสูงประสมสระเสียงยาว”
	6	ฝึกชุดที่ 2 “อักษรสูงประสมสระเสียงยาว” (ต่อ)
3	7	ฝึกชุดที่ 2 “อักษรสูงประสมสระเสียงยาว” (ต่อ) และทดสอบหลังฝึกชุดที่ 2
	8	ทำแบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 3 และฝึกชุดที่ 3 “อักษรดต่ำประสมสระเสียงยาว”
	9	ฝึกชุดที่ 3 “อักษรดต่ำประสมสระเสียงยาว” (ต่อ)
4	10	ฝึกชุดที่ 3 “อักษรดต่ำประสมสระเสียงยาว” (ต่อ)
	11	ฝึกชุดที่ 3 “อักษรดต่ำประสมสระเสียงยาว” (ต่อ) และทดสอบหลังฝึกชุดที่ 3
	12	ทำแบบทดสอบรวมหลังฝึก

4. ในการทดสอบทักษะการผันวรรณยุกต์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ ก่อนและหลังฝึกโดยให้นักเรียนออกเสียงคำที่กำหนดเพื่อวัดทักษะการผันโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ 1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินผล จากนั้นวัดความรู้ความเข้าใจในหลักการผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เลือกคำตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน เลือกคำตอบไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

5. วิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ก่อนฝึกในแต่ละชุด โดยเปรียบเทียบกับคะแนนจากแบบทดสอบ หลังฝึกเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังฝึก

6. เสนอรายงานผลการวิจัย สรุปและอภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้
  - 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบ ก่อนฝึกในแต่ละชุด เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 (80 ตัวแรก)
  - 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบ หลังฝึกในแต่ละชุด เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 (80 ตัวหลัง)
2. ศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของกลุ่มตัวอย่างโดยนำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบ รวมก่อนฝึก และแบบทดสอบ รวมหลังฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการผันวรรณยุกต์โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 247)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n}}{A} \times 100$$

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{n}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน)

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกแต่ละชุด

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกแต่ละชุด

n แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกแต่ละชุด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกแต่ละชุด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้ง 3 ชุด ได้แก่ t-test for Dependent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 248)

สูตร

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n\sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

- เมื่อ d แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกและก่อนใช้แบบฝึก
- $\sum d^2$ แทน ผลรวมของ d แต่ละตัวยกกำลังสอง
- $(\sum d)^2$ แทน การเอาผลรวมของ d ทั้งหมดมายกกำลังสอง
- n แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาวิเคราะห์เพื่อหา ประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของ ผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ผู้วิจัย จะใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนของนักเรียน)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-test Dependent Samples

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจาก คะแนนที่นักเรียนได้จากการ ทำแบบทดสอบก่อนการฝึกในแต่ละชุด เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 (80 ตัวแรก)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการ ทำแบบทดสอบหลัง การฝึกในแต่ละชุด เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 (80 ตัวหลัง)
3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
4. ศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t-test Dependent Samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกและหลัง การฝึกในแต่ละ ชุดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนแต่ละชุดของ นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน

คนที่	คะแนนก่อนฝึก แบบฝึกชุดที่ 1 คะแนนเต็ม (20)	คะแนนก่อนฝึก แบบฝึกชุดที่ 2 คะแนนเต็ม (20)	คะแนนก่อนฝึก แบบฝึกชุดที่ 3 คะแนนเต็ม (20)
1	5	6	8
2	13	7	9
3	11	6	5
4	11	8	8
5	16	10	11
6	9	8	8
7	9	8	8
8	9	7	6
9	11	10	8
10	9	5	8
11	8	7	9
12	10	8	10
13	5	11	10
14	15	7	11
15	9	11	7
16	9	12	17
17	13	4	11
18	8	7	6
19	14	7	8
20	12	10	8
$\sum x$	206	159	176
E_1	51.50	39.75	44.00

จากตาราง 2 ผู้วิจัยพบว่า ผลคะแนน จากการทำแบบทดสอบ ก่อนการฝึกด้วย แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไม่ผ่านเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว ค่า E_1 มีประสิทธิภาพร้อยละ 51.5
2. แบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ค่า E_1 มีประสิทธิภาพร้อยละ 39.75
3. แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ค่า E_1 มีประสิทธิภาพร้อยละ 44.00

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก 80/80 ดังนั้น ค่า E_1 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละก่อนการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้นั้น ต้องสูงกว่าร้อยละ 80 จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ แต่จากคะแนนที่ปรากฏ ในตาราง 2 พบว่า แบบฝึกทุกชุดมีค่า E_1 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือต่ำกว่าร้อยละ 80 จึงกล่าวได้ว่า นักเรียน ต่างชาติส่วนใหญ่ มีความสับสน ในเรื่องกา รผัน วรรณยุกต์ โดยเฉพาะ ในเรื่องการ ผัน วรรณยุกต์อักษรสูงและอักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ซึ่งนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับการผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละชุดของนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_2 (80 ตัวหลัง) ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3

ตาราง 3 แสดงคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ชุด คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน

คนที่	คะแนนหลังฝึก แบบฝึกชุดที่ 1 คะแนนเต็ม (20)	คะแนนหลังฝึก แบบฝึกชุดที่ 2 คะแนนเต็ม (20)	คะแนนหลังฝึก แบบฝึกชุดที่ 3 คะแนนเต็ม (20)
1	15	16	17
2	20	17	16
3	13	14	15
4	16	18	16
5	19	18	16
6	17	15	16
7	20	15	15
8	16	15	16
9	19	15	16
10	14	16	17
11	15	15	15
12	15	17	18
13	15	19	19
14	19	18	16
15	17	17	13
16	19	18	20
17	14	16	16
18	12	14	15
19	19	18	17
20	17	16	15
ΣF	331	327	324
E_2	82.75	81.75	81.00

จากตาราง 3 ผู้วิจัยพบว่า ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผ่านเกณฑ์ E_2 (80 ตัวแรก) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว ค่า E_2 มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 82.75

2. แบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ค่า E_2 มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.75

3. แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ค่า E_2 มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00

จากผลคะแนนที่ได้ แสดงให้เห็นว่า ค่าประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์หรือพฤติกรรมที่ เปลี่ยนของ นักเรียน สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 ทั้ง 3 ชุด จึงกล่าวได้ว่า แบบฝึกการผัน วรรณยุกต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด หลั งจากการใช้แบบฝึก นักเรียนต่างชาติมีทักษะในการผันวรรณยุกต์ดีขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ ค่าประสิทธิภาพของ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าประสิทธิภาพของ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศทั้ง 3 ชุด

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ	เกณฑ์ 80/80	
	E_1	E_2
แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว	51.50	82.75
แบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว	39.75	81.75
แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว	44.00	81.00
รวมค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ชุด	45.08	81.83

จากตาราง 4 ผู้วิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบ ก่อน การฝึกในแต่ละชุดมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 (80 ตัวแรก) เฉลี่ยทั้ง 3 ชุด เท่ากับ 45.08 ส่วนค่าเฉลี่ยของ คะแนนที่นักเรียนได้ หลังจากการทำแบบทดสอบหลัง การฝึกในแต่ละชุด มีค่า ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ E_2 (80 ตัวหลัง) เฉลี่ยทั้ง 4 ชุด เท่ากับ 81.83

แสดงให้เห็นว่า ก่อนการใช้แบบฝึก นักเรียน ชาวต่างชาติกลุ่มตัวอย่าง มีความสับสนใน เรื่องการผันวรรณยุกต์โดยเฉพาะ การผันวรรณยุกต์ อักษรสูงและอักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว แต่ หลังจากที นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบฝึก การผันวรรณยุกต์ แล้ว พบว่า คะแนนจาก การทดสอบทักษะการผันวรรณยุกต์ของนักเรียนมี ค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดในทุกแบบฝึก จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ ชุดนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด สามารถ นำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

4. ผลความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนฝึกและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t-test Dependent Samples ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการฝึกและหลังการใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คนที่	คะแนนทดสอบ		ความแตกต่างของ		d ²
	ก่อนการฝึก (คะแนนเต็ม 20)	หลังการฝึก (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนก่อนและหลังฝึก (d)		
1	9	16	7		49
2	8	17	9		81
3	9	15	6		36
4	9	16	7		49
5	9	17	8		64
6	9	16	7		49
7	9	18	9		81
8	7	16	9		81
9	9	18	9		81
10	5	15	10		100
11	5	14	9		81
12	6	16	10		100
13	8	16	8		64
14	9	16	7		49
15	7	15	8		64
16	5	16	11		121
17	7	15	8		64
18	6	14	8		64
19	5	19	14		196
20	8	17	9		81
รวม	149	322	$\sum d = 173$		$\sum d^2 = 1555$
ค่าเฉลี่ย	7.45	16.1	8.65		

สามารถคำนวณหาค่า t-test Dependent Sample ได้ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตรหาค่า } t = \frac{\Sigma d}{\sqrt{\frac{n\Sigma d^2 - (\Sigma d)^2}{n-1}}}$$

$$\text{แทนค่า } t = \frac{173}{\sqrt{\frac{20(1555) - (173)^2}{(20-1)}}$$

$$t = \frac{173}{\sqrt{\frac{31,100 - 29,929}{19}}}$$

$$t = \frac{173}{\sqrt{\frac{1,171}{19}}}$$

$$t = \frac{173}{\sqrt{61.63}}$$

$$t = \frac{173}{7.85}$$

$$t = 22.03$$

ค่า t วิฤตที่คำนวณได้เท่ากับ 22.03 และที่เปิดตาราง df = 19, $\alpha = 0.05$ ค่า t ได้ = 1.729 นั่นคือ ค่า t คำนวณ มากกว่า ค่า t เปิดตาราง

จากตาราง 5 ผู้วิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนการฝึก คือ 7.45 จากคะแนนเต็ม 20 และคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังการฝึก คือ 16.1 จากคะแนนเต็ม 20 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน การ ฝึกและหลัง การ ฝึกแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นี้เพิ่มขึ้นจากเดิมโดยได้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.65 คะแนน

จากผลการวิจัยยังพบว่า ภายหลัง การ ใช้แบบฝึกการ ผันวรรณยุกต์ นี้ นักเรียนมีความสามารถในการ ผันวรรณยุกต์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมการฝึก ผันวรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นี้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการผันวรรณยุกต์เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน Year 8 – 11 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 4) ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553-2554 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากกลุ่มประชากร โดยการทดสอบการผันวรรณยุกต์จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 มีจำนวน 20 คน

2. เนื้อหาแบบฝึกการผันวรรณยุกต์

คำที่นำมาใช้สร้างแบบฝึก ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว ไม่มีตัวสะกด โดยมีเนื้อหาในแบบฝึกจำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว

ชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว

ชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาในการ ทดสอบและการ ฝึก คือ ภาคเรียนที่ 2 ในช่วงเดือน มกราคมถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ.2554 รวมเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการผันวรรณยุกต์ รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักและจิตวิทยาในการการสร้างแบบฝึก

2. สร้างแบบทดสอบและแบบฝึก การผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจ แล้วจึงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน 2 คน

3. นำแบบทดสอบและแบบฝึกที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับ Year 8-11 หรือเทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553-2554 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ มีจำนวน 20 คน

4. หลังการทดลองเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้สถิติพื้นฐาน E_1 / E_2 หาเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก และหาความก้าวหน้าของนักเรียนโดยใช้สถิติ $t - test$ for Dependent Samples

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาสรุปและอภิปรายผล พร้อม นำเสนอ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว

ชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว

ชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

2. ในการหาประสิทธิภาพ แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตรการคำนวณประสิทธิภาพ E_1/E_2 พบว่า แบบฝึกชุดนี้มีค่าประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) อยู่ระหว่างร้อยละ 39.75 – 51.50 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) อยู่ระหว่างร้อยละ 81.00 - 82.75 ดังมีรายละเอียดเรียงตามค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ผ่านเกณฑ์สูงสุด ดังนี้

2.1 แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละ 51.50 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) สูงสุดร้อยละ 82.75

2.2 แบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละ 39.75 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) สูงสุดร้อยละ 81.75

2.3 แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละ 44.00 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) สูงสุดร้อยละ 81.00

ในการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ ของแบบฝึก การผันวรรณยุกต์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการประเมินผลคะแนนก่อนการใช้แบบฝึก ได้ค่าประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1) เฉลี่ยร้อยละ 45.08 และเมื่อใช้แบบฝึกแล้วได้ค่าประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) เฉลี่ยร้อยละ 81.83 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกชุดนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 80 แสดงว่า แบบฝึกมีคุณภาพเพียงพอสามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้

3. ในการศึกษาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งนี้ ศึกษาโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังได้รับการฝึก โดยใช้สถิติ t-test Dependent Samples พบว่า คะแนนหลังการใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ทั้ง 3 ชุด เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สามารถพัฒนาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องชัดเจนเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

จากผล การวิจัยเรื่อง แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถอภิปราย ได้ดังนี้

1. การที่ผลคะแนนการทดสอบก่อนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ผ่านเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสับสนในเรื่องการผันวรรณยุกต์ สอดคล้องกับคำกล่าวของพิศตรี กมลเวช (2548: 3) ที่กล่าวว่าเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ เรายังคงมีปัญหาระบบการใช้วรรณยุกต์อยู่ไม่น้อย อาจจะเพราะเห็นว่ายากที่จะเข้าใจหรือรู้ อาจจะไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องรู้หรือรับรู้ และจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่

นักเรียนกลุ่มทดลองมีความบกพร่องในการผันวรรณยุกต์ เนื่องมาจากการที่นักเรียนกลุ่มทดลอง เป็นชาวต่างประเทศและบางส่วนเป็น ลูกครึ่ง ที่เกิดและเติบโตในต่างประเทศ นักเรียนกลุ่มทดลอง ทุกคนล้วนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเป็น ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันทั้งที่โรงเรียน และที่บ้าน จึงทำให้ประสบการณ์การใช้ภาษา ไทย ในชีวิตประจำวันมีขอบเขต ค่อนข้างจำกัด การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้ได้ผล จำเป็นที่จะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเพียงพอจึงจะเกิดความชำนาญได้ ดังที่สนธิ สัตโยภาส (2531: 41) กล่าวว่า ทักษะจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ทำซ้ำๆ ฝึกซ้ำจนเกิดความชำนาญ

ปัจจัยสำคัญอีกประการ ที่ทำให้นักเรียน ขาดทักษะ ในการผันวรรณยุกต์อาจเนื่องมาจากการที่ อิทธิพลของภาษาแม่ส่งผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน ไม่มีการผันวรรณยุกต์ พยางค์หรือคำจะอ่านเสียงสูง ต่ำอย่างไร ก็ไม่ทำให้ความหมายของคำ เปลี่ยนไป ตรงข้ามกับภาษาไทยที่เมื่ออ่าน เสียงสูงต่ำผิดไป ความหมายย่อมผิดไปด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้นักเรียน มีปัญหาในการ ผันวรรณยุกต์

จากการวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณา คะแนน E_1 (80 ตัวแรก) ของแบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์ อักษรกลางประสมสระเสียงยาว ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพถึงร้อยละ 51.5 อธิบายได้ว่า ในการผันเสียงวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาวนั้น สามารถผันเสียงได้ครบทั้ง 5 เสียงและเขียนได้ครบทั้ง 5 เสียงโดยรูปวรรณยุกต์ตรงตามเสียงจึงเป็นเรื่องที่ผู้ เรียนชาวต่างชาติ เข้าใจได้ง่าย ไม่ก่อความสับสนให้กับผู้เรียน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่า E_1 (80 ตัวแรก) ของแบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์ อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 39.75 และค่า E_1 (80 ตัวแรก) ของแบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์ อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 44.00 จะเห็นได้ว่าทั้งแบบฝึกการผันอักษรสูงและอักษรต่ำ นักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งนี้เนื่องจากอักษร สูงและอักษรต่ำนั้นเมื่อผันเสียงวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์ที่ใช้ไม่ตรงตามเสียงวรรณยุกต์ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: ข) ที่ว่า วรรณยุกต์เป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงแสดงให้เห็นว่าการผันวรรณยุกต์อักษรสูงและอักษรต่ำ เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. การที่ผลคะแนนการทดสอบ หลังจากรับการฝึกด้วยแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับ ผู้เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่ตั้งไว้ ($E_2/80$) ในทุกแบบฝึก แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้น นี้มีคุณภาพเพียงพอสามารถนำไปใช้พัฒนาความก้าวหน้าของการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียน ชาวต่างชาติ ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึก นี้สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย รวมทั้ง ได้รับการตรวจสอบจาก อาจารย์ ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เมื่อเปรียบเทียบค่าประสิทธิภาพของ แบบฝึก ค่า E_1 (80 ตัวแรก) กับค่า E_2 (80 ตัวหลัง) ของแบบฝึกแต่ละชุด จะพบว่า แบบฝึกชุดที่ 1 ได้ 51.50/82.75 แบบฝึกชุดที่ 2 ได้ 39.75/81.75 แบบฝึกชุดที่ 3 ได้ 44.00/81.00 หากพิจารณาค่า E_1/E_2 ของแบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ ประสมสระเสียงยาว จะพบว่า ค่าประสิทธิภาพ E_2 (80 ตัวหลัง) ต่ำกว่าชุดอื่นๆ จึง กล่าวได้ว่าในการฝึกผันอักษรต่ำประสมสระเสียงยาวนั้น การที่เสียงของวรรณยุกต์ไม่ตรงตามรูป ได้สร้างความสับสนในการเรียนรู้ต่อนักเรียนชาวต่างชาติ ดังนั้นผู้สอนจึงควรเพิ่มเวลาในการฝึกผันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการออกเสียง ผันวรรณยุกต์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังการใช้แบบฝึก การผันวรรณยุกต์นั้น นักเรียนมีความสามารถในการ ผันวรรณยุกต์ดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้อง กับการวิจัยของ วรนาถ พวงสุวรรณ (2518: บทคัดย่อ) ที่ได้สร้างแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ พบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบของคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก นักเรียนมีความรู้และทักษะในการฝึก ผัน วรรณยุกต์แตกต่างไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น

ในการใช้แบบฝึก ต้องเริ่มจากการทดสอบก่อนฝึก ผู้ ฝึกอาจพบว่าผู้เรียนบางคนเกิดความท้อใจ เมื่อเห็นว่าตนเองได้คะแนนน้อย ดังนั้น ก่อนการเริ่มฝึก ผู้วิจัยควรกล่าวถึงผลดีที่จะได้รับการฝึกผัน วรรณยุกต์ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนเริ่มฝึก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าในการฝึก ผู้ฝึกอาจย้า ให้ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกปลอดภัยหากออกเสียงผิด โดยอธิบายให้ผู้เรียนเห็นว่าหากออกเสียงผัน วรรณยุกต์ผิดในระหว่างฝึกไม่ใช่เรื่องน่าอาย ให้ผู้เรียนสังเกตและตั้งใจฟังการออกเสียง ของผู้ฝึกจะช่วย ให้ผู้เรียน กล้าออกเสียงและมั่นใจในการฝึกมากขึ้น จากการทดลอง ในครั้งนี้ พบว่า ในการฝึกผัน วรรณยุกต์นั้น การฝึกผันกับนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 3-4 คนโดยให้ทุกคนนั่งเป็นวงหันหน้าเข้าหาครูผู้ฝึก จะช่วยสร้างบรรยากาศในการฝึกที่สนุกสนานมากขึ้นกว่าการฝึก ผันรายบุคคล เนื่องจาก นักเรียนได้มี โอกาสฟังการผันวรรณยุกต์ของผู้อื่น ทำให้มองเห็นข้อดีและข้อบกพร่อง เมื่อถึงเวลาที่ตนเองต้อง ผัน เสียงวรรณยุกต์ให้ครูฟัง นักเรียนจะมั่นใจในการออกเสียงและตั้งใจมากขึ้นเนื่องจากมีผู้อื่น ร่วมฟังอยู่ ด้วย

นอกจากนี้เมื่อดำเนินการฝึกมาได้ระยะหนึ่งแล้ว หากผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนเริ่มเข้าใจ กฎการผัน และผันวรรณยุกต์ได้แล้ว ผู้สอนไม่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนฝึกผันทุกคำในแบบฝึก ต่อไป เนื่องจากอาจทำให้ผู้เรียนบางคนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่ ให้ความร่วมมือในการฝึก ผู้สอนอาจใช้วิธีการเล่นเกมแข่งขันเพื่อความสนุก เช่น ผู้สอนอ่านคำว่า ชั่ว แล้วให้นักเรียนแต่ละคนชี้ว่าคำใดอ่านว่า ชั่ว โดยอาจใช้สมุดหรือกระดาษแข็งบังคำตอบของตนเองไว้ก่อน เมื่อครูให้สัญญาณ นักเรียนแต่ละคนเปิดคำตอบออกมาพร้อมกัน จากนั้นครูจึงเฉลย ดูว่านักเรียนคนใดชี้คำที่ครูออกเสียงได้ถูก ต้องจะได้ 1 คะแนน หรือครูอาจให้นักเรียนชี้คำที่ครูออกเสียงที่ละคนก็ได้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจและเวลาที่มีในการฝึก ในตอนท้ายหากใครได้คะแนนรวมสูงสุดได้รางวัลเล็กๆน้อยๆ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการฝึก เป็นต้น

ในระหว่างการฝึกและการทดสอบการผันวรรณยุกต์ ผู้วิจัยพบว่า หากผู้เรียนทราบผลในทันที หลังจากที่ผันเสียงจบว่าออกเสียงถูกหรือไม่ จะทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและตั้งใจฝึกมากขึ้น

ข้อสังเกต หลังจากการวิจัยพบว่า แม้ผู้เรียนภาษาไทย ชาวต่างชาติ จะมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยว่าเป็นภาษาที่เรียนยาก หรือ บางครั้งที่ผู้เรียนพบปัญหาในเรื่องการผันวรรณยุกต์ หากผู้สอนมีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาของผู้เรียน จัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ มีโอกาสทำซ้ำ ฝึกซ้ำ อยู่เสมอ จะเป็นวิธีการหนึ่งที่ ช่วยขยายโอกาสให้ผู้เรียน ได้เกิดความชำนาญในการใช้ทักษะและ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับ สูงขึ้นต่อไป อาทิ การผันคำที่มีตัวสะกด หรือการผันคำที่มีอักษรนำ เพื่อที่จะได้ฝึกผันคำที่มีความหมายมากขึ้น
2. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์ สำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ เพิ่มเติม โดยเฉพาะคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสสูงและอักษรต่ำเนื่องจากมีคำบางคำที่รูปกับเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการอ่านการเขียนคำได้อย่าง ลึกซึ้งมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กฤตวิทย์ ดวงสร้อยทอง. (2522). *หลักภาษา เอกสารประกอบการเรียนภาษาไทย 413*. พิมพ์ครั้งที่ 2. (ฉบับปรับปรุง). สงขลา: โครงการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2514). *แนวการสอนภาษาไทย, คู่มือครูภาษาไทย เอกสารการนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญา บัญญูสุทธิ. (2523). *การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา นาคสกุล. (2541). *ระบบเสียงภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึก คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ขนิษฐา พระวิเชนทร์. (2551, 15 มกราคม). สัมภาษณ์โดย สิริกร จิเจริญ ที่โรงเรียนนานาชาติ ฮาร์โรว์.
- จตุติดา คงด้วง. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์. (2544). *รายงานการประชุมปฏิบัติการว่าด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2518) *การประเมินผลสื่อประสม ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ชาญชัย วลีตรังสีมาและ เชิดวิทย์ ฤทธิประศาสน์. (2523). *การพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2551). *การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บรรจบ พันธุเมธา, คุณ. (2545). *ลักษณะภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหราชำแหง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2521). *การวัดเชาวน์ปัญญาและความถนัด*. มหาสารคาม: อัดสำเนา.

- ประสงค์ ราชณสุขและคนอื่นๆ. (2532). รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประไพพรรณ กวีเกษม. (2546). พัฒนาการของเสียงวรรณยุกต์จากหนังสือจินตามณีฉบับพระโหราธิบดีมาสู่ภาษาไทยปัจจุบัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2551). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). *สภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย*. รายงานการวิจัย. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. อัดสำเนา.
- ปาริชาติ ไชยโสภาก. (2550). *การพัฒนาแบบฝึกการผันเสียงวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุวรรณสุทธารามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เปลื้อง ณ นคร. (2524). *ปัญหาภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บารุงสาส์น.
- พรรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิศศรี กมลเวชช. (2548). *ครบครันเรื่องวรรณยุกต์*. กรุงเทพฯ: หอรัตนชัยการพิมพ์.
- พุทธชาติ ธ.โปธิบาล. (2540, 1 มกราคม – เมษายน). ความสัมพันธ์ของเสียงสระสั้นยาวกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย. *วารสารสงขลานครินทร์*. ปีที่ 3 (ฉบับที่ 1): 93-107.
- ไพบุลย์ ดวงจันทร์. (2523). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู*. ยะลา: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูยะลา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ อักษร A-L ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณารถ พ่วงสุวรรณ. (2518). *การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). *การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียน ระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ศรียิวไล พลมณี. (2544). *ความคิดเห็นและความต้องการของชาวต่างประเทศต่อการเรียนภาษาไทยในการสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศรี เพ็ชรยิ้ม. (2544, 3 มีนาคม – มิถุนายน). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีผันเสียงวรรณยุกต์และวิธีแจกลูก. *วารสารครุศาสตร์*. ปีที่ 29 (ฉบับที่ 3): 149-153.
- สนิท สัตโยภาส. (2531). *การสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาการพูดออกเสียงตัวสะกดไม่ชัด*. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่ สหวิทยาลัยล้านนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). *เอกสารความรู้สำหรับครูภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบการคิดค้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541, กันยายน). ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. *วารสารวิชาการ*. 1(9): 68-72.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2529). *สารศึกษานิเทศก์*. กรุงเทพฯ: ศึกษาธิการ ภาควิชาภาษาไทย ฝ่ายนิเทศการสอนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2526). *คู่มือการสอนภาษาไทย : กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อชิพร ศรียมก. (2525). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษาหน่วยที่ 12*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2546). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/๒1๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวสิริกร จิเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกการผัน
วรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสิริกร จิเจริญ
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวิธานกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5452

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 ธันวาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์เจอร์รี่ การ์เตอร์

เนื่องด้วย นางสาวศิริกร จิเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา
จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศิริกร จิเจริญ
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-751-7465

ที่ ศธ 0519.12/5451

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ ธันวาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วารินทร์ กัตัญญวิวัฒน์

เนื่องด้วย นางสาวสิริกร จิเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พัทธยา
จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสิริกร จิเจริญ
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-751-7465

ที่ ศธ 0519.12/๑1๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/4 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์

เนื่องด้วย นางสาวสิริกกร จิเจริญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบฝึกการผัน
วรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” โดยมี อาจารย์พิศุขยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 10 คน ทำแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2554

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสิริกกร จิเจริญ ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-751-7465

ภาคผนวก ข
แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทย
ในฐนะภาษาต่างประเทศ

คำแนะนำการใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. จุดประสงค์ในการฝึก

- 1.1 เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการผันวรรณยุกต์ของคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด
- 1.2 เพื่อให้นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

2. ก่อนการใช้แบบฝึก

- 2.1 ครูควรแจ้งให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึก
- 2.2 ควรจัดเตรียมแบบฝึกแต่ละชุดให้เท่ากับจำนวนผู้เรียน
- 2.3 ให้ทดสอบทักษะการผันวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังฝึกทุกครั้ง

3. ขั้นตอนการฝึก

- 3.1 ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์การผันวรรณยุกต์ตามที่ได้ระบุไว้คำอธิบายช่วงต้นของแบบฝึก
- 3.2 ครูอธิบายคำสั่งของแบบฝึกให้นักเรียนฟังแล้วจึงให้นักเรียนผันเสียงคำตามลำดับ
- 3.3 หากนักเรียนออกเสียงผิด ให้ครูออกเสียงคำที่ถูกต้องให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนออกเสียงตามครู
- 3.4 หากนักเรียนอ่านผิด ครูควรรอให้นักเรียนอ่านจบบรรทัดแล้วบอกให้นักเรียนพยายามอ่านคำที่อ่านผิดใหม่อีกครั้ง หากนักเรียนยังคงอ่านผิด ครูออกเสียงคำที่ถูกต้องให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม

4. หลังการใช้แบบฝึก

หลังฝึกการผันแต่ละชุดจะมีแบบทดสอบหลังฝึก ครูจะเป็นผู้ทดสอบและตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในแบบทดสอบ ในส่วนท้ายสุดของแบบฝึกเป็น ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการผันวรรณยุกต์ ได้แก่ การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคู่กับอักษรสูง อักษรต่ำเดี่ยว การอ่านเสียงวรรณยุกต์จากคำพยางค์เดี่ยว คำสองพยางค์ วลีและประโยค เป็นแบบฝึกเสริมเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และขยายโอกาสในการฝึกเพิ่มเติม หากมีเวลาในการฝึกเพียงพอ ครูควรให้นักเรียนฝึกเพิ่มเติมในส่วนนี้ต่อไป

5. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

- 5.1 ครูควรตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามก่อนดำเนินการฝึก
- 5.2 หากพบคำที่นักเรียนอ่านผิด ครูอาจใช้ดินสอสีทำเครื่องหมายไว้เพื่อให้นักเรียนย้อนกลับมาฝึกอ่านซ้ำอีกครั้ง

**คำแนะนำการใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์
สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
(Guidance of how to use this Tonal Reading-Skill Drills exercise book
for Students Learning Thai as a Foreign Language)**

---

1. จุดประสงค์ในการฝึก (Exercise objectives)

1.1 เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการผันวรรณยุกต์ของคำที่ประกอบด้วยสระเสียงยาว (Students will be able to have knowledge and better understanding of tonal reading rules of words combined with long vowels.)

1.2 เพื่อให้นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประกอบด้วยสระเสียงยาวได้อย่างถูกต้อง (Students will be able to read words combined with long vowels with correct tones.)

2. ก่อนการใช้แบบฝึก (Before using this exercise book)

2.1 ให้ฟังครูอธิบายคำชี้แจงก่อนการฝึกและคำสั่งในแบบฝึกด้วยความตั้งใจ
(Listen to instructions carefully)

2.2 ให้ทำแบบทดสอบก่อนฝึก ก่อนเริ่มใช้แบบฝึก
(Do "Pre-Test" before using the exercise book)

3. ระหว่างฝึก (During the reading drill)

3.1 ให้ออกเสียงให้ชัดเจนในระดับเสียงที่ครูฟังได้ยิน
(Read out clearly and loudly so the teacher can hear your reading properly)

3.2 ในกรณีที่ไม่มีมั่นใจว่าอ่านได้ถูกต้อง ให้นักเรียนลองพยายามอ่านออกเสียงก่อน ไม่ต้องกลัวอ่านผิด (If you are not sure how to read the word given, please try to project your voice. Do not be afraid to get it wrong.)

4. หลังการใช้แบบฝึก (After the reading drill)

4.1 ให้ทำแบบทดสอบหลังฝึกการอ่านในแต่ละชุด เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าในการฝึกของตนเอง (Do the "Post-Test" after finishing each exercise to assess your progress)

4.2 ควรย้อนกลับไปทบทวนฝึกอ่านคำที่มีปัญหาอีกครั้งเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการอ่าน (You should revise words that you have read incorrectly in order to improve your reading accuracy)

*****

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

(Guidance of how to use this Tonal Reading-Skill Drills exercise book
for *Students Learning Thai as a Foreign Language*)

ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

แบบฝึก การผันวรรณยุกต์ ชุดนี้ เหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องพยัญชนะประสม กับสระ โดยผู้เรียนต้องสามารถอ่านคำที่ประสมสระไม่มีตัวสะกดได้คล่องแล้ว แต่ยังคงฝึกฝนเพิ่มเติมในทักษะการผันวรรณยุกต์

Students' Background knowledge

This exercise book is appropriate for students learning Thai as a foreign language who have foundation knowledge in Thai consonants combined with vowels. The students must be able to read Thai words in which consonants and vowels are mixed fluently, however, they need to practice more in tonal reading skill.

โครงสร้างของแบบฝึก

โครงสร้างหลักของแบบฝึก ประกอบด้วย

1. คำชี้แจงและคำแนะนำในการใช้แบบฝึก
2. แบบทดสอบก่อนฝึก
3. แบบฝึกชุดที่ 1 การผันวรรณยุกต์ “อักษรกลางประสมสระเสียงยาว”
4. แบบฝึกชุดที่ 2 การผันวรรณยุกต์ “อักษรสูงประสมสระเสียงยาว”
5. แบบฝึกชุดที่ 3 การผันวรรณยุกต์ “อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว”
6. แบบทดสอบหลังฝึก

Exercise book Structure

This exercise consists of:

1. Guidelines of how to use this book and suggestions
2. Pre-test
3. Exercise book 1 “Mid-class consonants combined with long vowels”
4. Exercise book 2 “High-class consonants combined with long vowels”
5. Exercise book 3 “Low-class consonants combined with long vowels”
6. Post-test

เนื้อหาของแบบฝึก

เนื้อหาในการฝึกครั้งนี้จะเน้นการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด

Exercise contents

The contents in this exercise book emphasize a tonal reading skill drill of words combined only using long vowels without final consonants.

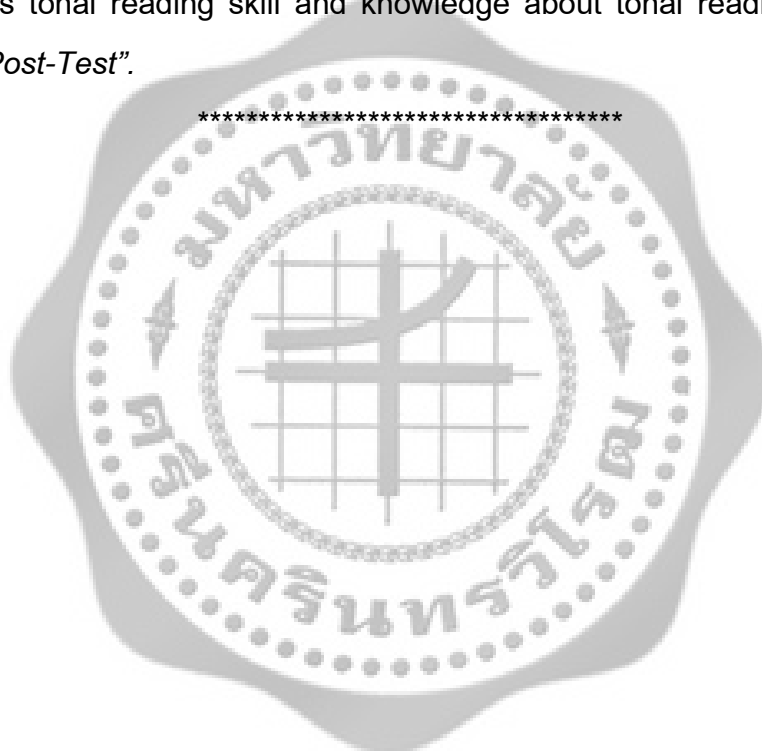
ขั้นตอนการฝึก

1. ครูทดสอบ ทักษะการผันวรรณยุกต์และความรู้ความเข้าใจในการผันเสียงวรรณยุกต์ของผู้เรียนโดยใช้ “แบบทดสอบก่อนฝึก” จากนั้นจึงเริ่มฝึกผันวรรณยุกต์ในแต่ละชุดตามลำดับ โดยครูจะเป็นผู้ตรวจสอบและแนะนำการผันที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน
2. หลังการฝึกในแต่ละชุด ครูจะทดสอบและเก็บคะแนนโดยใช้ “แบบทดสอบหลังฝึก ของ แต่ละชุด” จากนั้นผู้เรียนจึงเริ่มฝึกชุดต่อไป และหลังจากที่ผู้เรียนฝึกผันวรรณยุกต์ครบทุกชุดแล้ว ครูจะทดสอบทักษะการผันเสียงวรรณยุกต์และความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังใช้แบบฝึกโดยใช้แบบทดสอบหลังฝึก

Tonal Reading-Skill Drills procedures

1. Teacher tests student's tonal reading skill and knowledge about tonal reading grammar by using "Pre-Test". Then they start practising tonal reading skill drills by using each exercise respectively. Teacher will advise students about the tonal reading skill rules, listen and correct students' reading.

2. After practising each exercise, the teacher will test the student's progress by using the "Post-Test" of each exercise. Then students will continue with the next exercise. After completing all of the exercises, the teacher will test the student's tonal reading skill and knowledge about tonal reading grammar by using the "Post-Test".

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date).....

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

“แบบทดสอบก่อนฝึก”
“Pre-Test”

การผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

Tonal reading Mid, High and Low group consonants combined with long vowels

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instruction: Read the given words below with the correct tones:

เสื่อ	เสื่อ	เสื่อ		
หนี	หนี	หนี		
ป่า	ป่า	ป่า	ป่า	ป่า

ขอ	ถั่ว	แพ้	บึ้ง

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ขอ   ข) ข่อ   ค) คอ   ง) ค้อ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) เสื่อ   ข) เสื่อ   ค) สู   ง) สู้

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) แม   ข) แม่   ค) แม่   ง) แหม

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) พอ   ข) พ่อ   ค) พ้อ   ง) ผอ

5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) ผา   ข) ผ่า   ค) จา   ง) จำ

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์

Tonal Reading-Skill Drill

ชุดที่ 1 “อักษรกลางประสมสระเสียงยาว”

Set 1 “Mid-class consonants combined with long vowels”

1. เนื้อหาในแบบฝึก (Exercise contents)

1.1 แบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 1

Pre-test Set 1

1.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all mid-class consonants with long vowels

1.3 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรกลาง

Tonal reading drill of mid-class consonants with long vowels

1.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

1.5 แบบทดสอบหลังฝึกชุดที่ 1

Post-test Set 1

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date).....

1.1 “แบบทดสอบก่อนฝึก ชุดที่ 1 การผันอักษรกลางประสมสระเสียงยาว”
Pre-Test Set 1 “Mid-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. **คำสั่ง** จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with the correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน
 Read correctly, for each question receive 1 mark.

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน
 Incorrect reading receives no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

ปา	ป่า	ป่า	ป่า	ป่า
ตี	ตี	ตี	ตี	ตี
ตัว	บู๊	เก้อ	โด่	เจ

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) กา   ข) ก่า   ค) ก้า   ง) ก๊า

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) ตี   ข) ตี้   ค) ตื   ง) ตึ

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) จ่อ   ข) จ้อ   ค) จื่อ   ง) จุ๋

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) แต่   ข) เต้   ค) เต๊   ง) เต๋

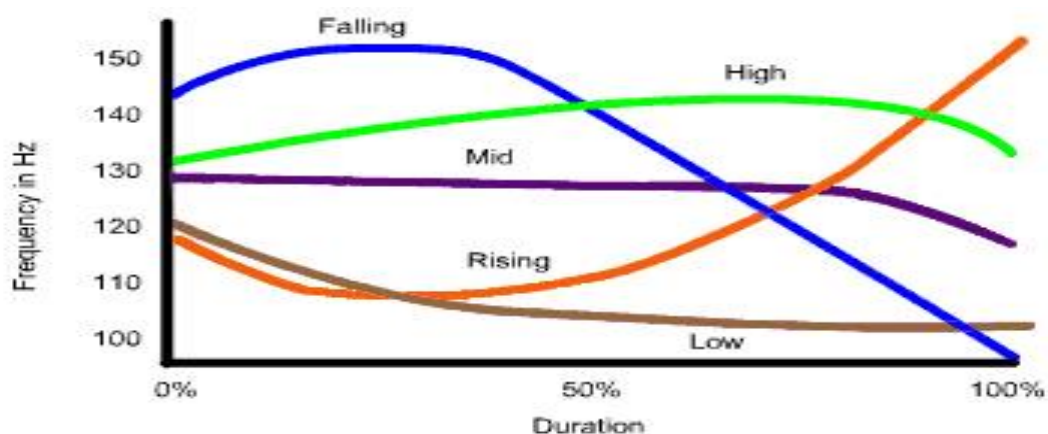
5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) โบ   ข) โบ้   ค) โบ๊   ง) โบ๋

*****

1.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรกลางประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all mid-class consonants with long vowels

กฎการจำ

1. อักษรกลางประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ
2. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงเอก
3. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท
4. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์ตรี เป็นเสียงตรี
5. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงจัตวา

Tone Rules

1. Mid-class consonants + long vowels without tone mark = mid tone ( )
2. Mid-class consonants + long vowels with ่ = low tone (l)
3. Mid-class consonants + long vowels with ้ = falling tone (^)
4. Mid-class consonants + long vowels with ๊ = high tone (/)
5. Mid-class consonants + long vowels with ๋ = rising tone (v)

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̂	◌̄̄	◌̄̄̄
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ก	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
จ	จา	จ่า	จ้า	จ๊า	จ๋า
ด	ดา	ด่า	ด้า	ด๊า	ด๋า
ต	ตา	ต้า	ต้า	ต๊า	ต๋า
บ	บา	บ่า	บ้า	บ๊า	บ๋า
ป	ปา	ป่า	ป้า	ป๊า	ป๋า
อ	อา	อ่า	อ้า	อ๊า	อ๋า

ก	ก	ก	ก	ก	ก
จ	จ	จ	จ	จ	จ
ด	ด	ด	ด	ด	ด
ต	ต	ต	ต	ต	ต
บ	บ	บ	บ	บ	บ
ป	ป	ป	ป	ป	ป
อ	อ	อ	อ	อ	อ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̅	◌̆	◌̇
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ก	กือ	กือ̄	กือ̅	กือ̆	กือ̇
จ	จือ	จือ̄	จือ̅	จือ̆	จือ̇
ด	ดือ	ดือ̄	ดือ̅	ดือ̆	ดือ̇
ต	ตือ	ตือ̄	ตือ̅	ตือ̆	ตือ̇
บ	บือ	บือ̄	บือ̅	บือ̆	บือ̇
ป	ปือ	ปือ̄	ปือ̅	ปือ̆	ปือ̇
อ	อือ	อือ̄	อือ̅	อือ̆	อือ̇

ก	กือ	กือ̄	กือ̅	กือ̆	กือ̇
จ	จือ	จือ̄	จือ̅	จือ̆	จือ̇
ด	ดือ	ดือ̄	ดือ̅	ดือ̆	ดือ̇
ต	ตือ	ตือ̄	ตือ̅	ตือ̆	ตือ̇
บ	บือ	บือ̄	บือ̅	บือ̆	บือ̇
ป	ปือ	ปือ̄	ปือ̅	ปือ̆	ปือ̇
อ	อือ	อือ̄	อือ̅	อือ̆	อือ̇

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̂	◌̄̄	◌̄̄̄
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ก	เก	เก̄	เก̂	เก̄̄	เก̄̄̄
จ	เจ	เจ̄	เจ̂	เจ̄̄	เจ̄̄̄
ด	เด	เด̄	เด̂	เด̄̄	เด̄̄̄
ต	เต	เต̄	เต̂	เต̄̄	เต̄̄̄
บ	เบ	เบ̄	เบ̂	เบ̄̄	เบ̄̄̄
ป	เป	เป̄	เป̂	เป̄̄	เป̄̄̄
อ	เอ	เอ̄	เอ̂	เอ̄̄	เอ̄̄̄

ก	แก	แก̄	แก̂	แก̄̄	แก̄̄̄
จ	แจ	แจ̄	แจ̂	แจ̄̄	แจ̄̄̄
ด	แด	แด̄	แด̂	แด̄̄	แด̄̄̄
ต	เต	เต̄	เต̂	เต̄̄	เต̄̄̄
บ	แบ	แบ̄	แบ̂	แบ̄̄	แบ̄̄̄
ป	เป	เป̄	เป̂	เป̄̄	เป̄̄̄
อ	เอ	เอ̄	เอ̂	เอ̄̄	เอ̄̄̄

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌
อักษร/เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
	-	◌	◌	/	v
ก	โก	โก๋	โก้	โก้	โก้
จ	โจ	โจ๋	โจ้	จื้อ	จื้อ
ด	โด	โด๋	โด้	ดื้อ	ดื้อ
ต	โต	โต๋	ตื้อ	ตื้อ	ตื้อ
บ	โบ	โบ๋	บื้อ	บื้อ	บื้อ
ป	โป	โป๋	ปื้อ	ปื้อ	ปื้อ
อ	โอ	โอ๋	อื้อ	อื้อ	อื้อ

ก	กอ	กอ๋	กอ้	กื้อ	กื้อ
จ	จอ	จ่อ	จื้อ	จื้อ	จื้อ
ด	ดอ	ด่อ	ดื้อ	ดื้อ	ดื้อ
ต	ตอ	ต่อ	ตื้อ	ตื้อ	ตื้อ
บ	บอ	บ่อ	บื้อ	บื้อ	บื้อ
ป	ปอ	ป่อ	ปื้อ	ปื้อ	ปื้อ
อ	ออ	อ่อ	อื้อ	อื้อ	อื้อ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̒	◌̓	◌̔
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก \	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ก	เกอ	เก๋อ	เก้อ	เก็อ	เก็อ
จ	เจอ	เจ๋อ	เจ้อ	เจ็อ	เจ็อ
ด	เดอ	เด๋อ	เด้อ	เด็อ	เด็อ
ต	เตอ	เต๋อ	เต้อ	เต็อ	เต็อ
บ	เบอ	เบ๋อ	เบ้อ	เบ็อ	เบ็อ
ป	เปอ	เป๋อ	เป้อ	เป็อ	เป็อ
อ	เออ	เอ๋อ	เอ้อ	เอ็อ	เอ็อ

ก	เกีย	เกี้ย	เกียร	เกียร	เกียร
จ	เจีย	เจี้ย	เจียร	เจียร	เจียร
ด	เดีย	เดี้ย	เดียร	เดียร	เดียร
ต	เตีย	เตี้ย	เตียร	เตียร	เตียร
บ	เบีย	เบีย	เบียร	เบียร	เบียร
ป	เปีย	เปี้ย	เปียร	เปียร	เปียร
อ	เอีย	เอี้ย	เอียร	เอียร	เอียร

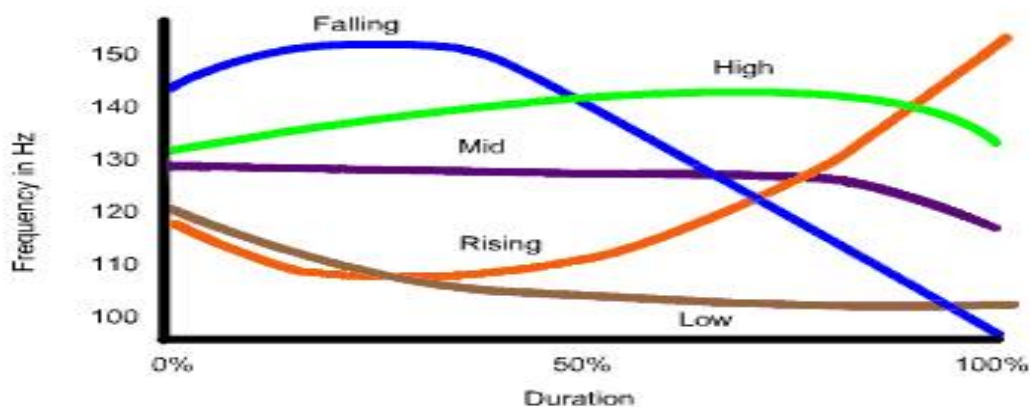
คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̌	◌̍	◌̏
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ก	เกือ	เกือ	เกือ	เกือ	เกือ
จ	เจือ	เจือ	เจือ	เจือ	เจือ
ด	เดือ	เดือ	เดือ	เดือ	เดือ
ต	เตือ	เตือ	เตือ	เตือ	เตือ
บ	เบือ	เบือ	เบือ	เบือ	เบือ
ป	เปือ	เปือ	เปือ	เปือ	เปือ
อ	เอือ	เอือ	เอือ	เอือ	เอือ
ก	กัว	กัว	กัว	กัว	กัว
จ	จัว	จัว	จัว	จัว	จัว
ด	ดัว	ดัว	ดัว	ดัว	ดัว
ต	ตัว	ตัว	ตัว	ตัว	ตัว
บ	บัว	บัว	บัว	บัว	บัว
ป	ปัว	ปัว	ปัว	ปัว	ปัว
อ	อัว	อัว	อัว	อัว	อัว

1.3 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรกลาง

Tonal reading drill of mid-class consonants with long vowels

1.3.1 เสียงสามัญ (Mid tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

กา	ดี	ปู	เจ	โต
N. crow, teapot V. cross	N. gall Adj.&Adv. good, nice	N. crab	N. vegetarian food	V. grow Adj. big

แบ	จอ	เจอ	เปีย	บัว
V. open, unfold	N. screen	V. find, meet	N. braid	N. lotus

1.3.2 เสียงเอก (Low tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

แก่	เตี้ย	กี่	ต่อ	ปู่
V. be aged, maturate Adj. old, dark Prep. to, for	N. father for Thai- Chinese	N. loom Adv. how many/much	N. wasp V. continue, connect	N. grandfather

ป่า	อู่	แต่	ได้	เบื่อ
N. forest, wild, jungle	N. cradle, garage	Conjunction. but, yet	Adj. stretch	V. be bored with Adj. bored, tired

1.3.3 เสียงโท (Falling tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

ป้า	จี้	ดื้อ	เตี้ย	ตู้
N. aunt	N. pendant V. hijack, tickle, poke	Adj. stubborn	V. be short Adj. short, low, small	N. cabinet, closet

เก้อ	แก้	เบ้	โต้	อ้า
V. be embarrassed Adj. awkward Adv. Vainly	V. solve, cure, undo	V. pull a wry face, distort, contort	V. contest, reply, argue, debate	V. open Interjection. ah, aha

1.3.4 เสียงตรี (High tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

บู้	เก๋	ตื้อ	เจ๊	ป๊า
V. fight	Adj. counterfeit, false	V. bother, pester	N. elder sister	N. father

1.3.5 เสียงจัตวา กฎการจำ (Rising tone rule)

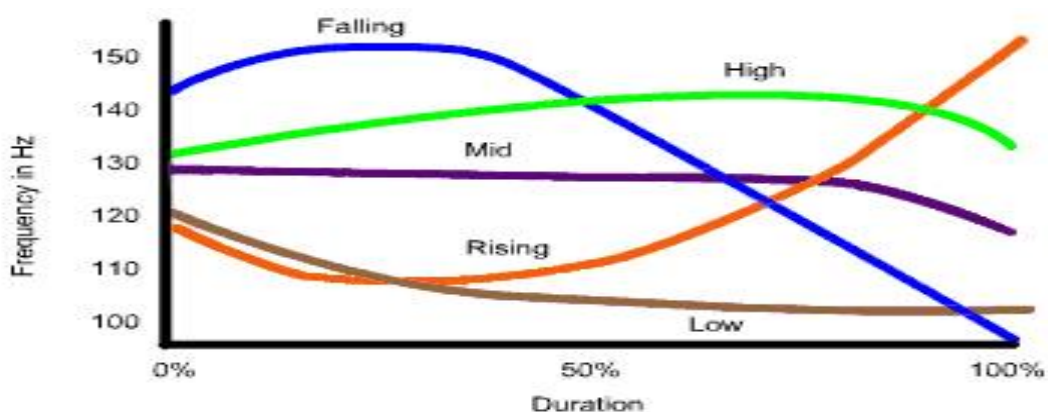
คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

ป๊า	เป๋	โ้	ตี้	อ้อ
N. father	Adj. askew, distorted, inclined	V. console, comfort	N. a Chinese boy	Interjection. yep, yes

1.3.6 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์

(Tonal reading drill of mid-class consonants with long vowels)

กฎการจำ

1. อักษรกลางประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ
2. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงเอก
3. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท
4. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์ตรี เป็นเสียงตรี
5. อักษรกลางประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงจัตวา

Tone Rules

1. Mid-class consonants + long vowels without tone mark = mid tone ( )
2. Mid-class consonants + long vowels with ◌̊ = low tone (l)
3. Mid-class consonants + long vowels with ◌̋ = falling tone (^)
4. Mid-class consonants + long vowels with ◌̌ = high tone (/)
5. Mid-class consonants + long vowels with ◌̍ = rising tone (v)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

อา	บ่า	บี้	เปี้ย	จิก
N. uncle	N. shoulder V. flew over, flood	V. crush Adj. flat	N. name of snack	V. tickle

ตั๋ว	เก๊	เป้	เป่าปี่	ตี
N. ticket	Adj. counterfeit, false	N. knapsack	V. blow a pipe	V. hit

อีกา	อ้อแอ้	โกโก้	จู้จี้	โอ้อ่า
N. crow	V. babble, gabble	N. cocoa	Adj. meticulous, fussy	Adj. gorgeous, luxurious

ปีจอ	กี่ปี	แก้ตัว	จอแจ	กอบัว
N. Year of the Dog	Q. How many years?	V. defend, make an excuse	Adv. bustling, crowded, noisy	N. clump of lotus

1.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๑ ฝึกอ่านออกเสียง

คำสั่ง จงอ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

(Activity I: Read the following sentences)

เสียงสามัญ (Mid tone)

1. เด็กกักมเปิย

2. ดอกบัวสีเดง

3. คนทายใจดี

เสียงเอก (Low Tone)

4. สิงทออาศัยอยู่ในป่า

5. อาหารทายเผ็ดแต่รอย

6. วัดพระแก้วสวยงาม โอ้อ่า

เสียงโท (Falling Tone)

7. เขาพุดได้ตอบกัน

8. น้องตัวเด็ยกว่าพี่

9. ฉันเก็บของในตู้

เสียงตรี (High Tone)

10. แม่ค้าดีเขายของ

11. พี่ชายชอบดูหนังบู๊

12. เจ้ แปลว่า พี่

เสียงจัตวา (Raising Tone)

13. หมาขาเป้เพระโดนรถชน

14. ฉันจองตั้วรถไฟไปเชียงใหม่

15. “ไ้อ... อย่ารองให้นะ” แม่ปลอบลูก

1.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๒ การใช้คำเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง จงเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

(Activity II: Choose the given words to fill in the blank to make correct and meaningful sentences)

1. (ปู, ปู่)

คุณ.....กิน.....ตัวโต

2. (อา, อ้า)

คุณ.....กำลัง.....ปาก

3. (เจ, เจ๊)

.....กินอาหาร.....ทุกวัน

4. (เป้, เป๊)

ลุงเดิน..... สะพาย.....

5. (ตัว, ตั๊)

เราตี.....ไปดูเสือขาว.....โต

6. (กั, กั๊)

อา..... ไป.....เงินธนาคาร

7. (โต, โต๊)

เด็กตา..... กำลังเดิน.....ลม

8. (ตี, ตี่, ตั๊)

ด.ช.....ชอบ.....ปึงปอง กับ.....จับ

9. (ปา, ป่า, ป๊า, ป้า)

คุณ.....ชวนคุณ.....ไป.....ลูกดอกใน.....

10. (จา, จ่า, จ๊า, จ้า, จั๊) แดดแรง..... ตำรวจจึงเรียวก

“ลูกๆ .....มาหลบแดด”

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date).....

1.5 “แบบทดสอบหลังฝึก ชุดที่ 1 การผันอักษรกลางประสมสระเสียงยาว”
Pre-Test Set 1 “Mid-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. **คำสั่ง** จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน
 Read correctly and get one mark for each question.

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน
 Read incorrectly, get no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

ติ	ติ	ติ	ติ	ติ
ปา	ปา	ปา	ปา	ปา
เจ	โต	เก้อ	บู	ตู

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer:

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) กา   ข) ก่า   ค) ก้า   ง) ก๊า

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) ตี   ข) ตี้   ค) ตื   ง) ตึ

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) จ่อ   ข) จ้อ   ค) จื่อ   ง) จุ๋

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) แต่   ข) แท้   ค) แต้   ง) เต้

5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) โบ   ข) โบ้   ค) โบัว   ง) โบ๋

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์
Tonal Reading-Skill Drill
ชุดที่ 2 “อักษรสูงประสมสระเสียงยาว”
Set 2 “High-class consonants combined with long vowels”

2. เนื้อหาในแบบฝึก (Exercise contents)

2.1 แบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 2

Pre-test Set 2

2.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all high-class consonants with long vowels

2.3 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูง

Tonal reading drill of high-class consonants with long vowels

2.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

2.5 แบบทดสอบหลังฝึกชุดที่ 2

Post-test Set 2

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

2.1 “แบบทดสอบก่อนฝึก ชุดที่ 2 การผันอักษรสูงประสมสระเสียงยาว”
Pre-Test Set 2 “High-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with the correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

Read correctly receive one mark each.

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน

Read incorrectly, get no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

เสื่อ	เสื่อ	เสื่อ
หอ	ห่อ	หื้อ
ผา	ผ่า	ฝ้า
ถั่ว	ถั่ว	ถั่ว
เข	แห่	ส้า

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ขอ   ข) ข่อ   ค) ข้อ   ง) คอ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) เสื่อ   ข) เสื่อ   ค) สู   ง) สู้

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) ข้ว   ข) ขั้ว   ค) ขั้ว   ง) ถั่ว

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) สี่   ข) สี่   ค) สี่   ง) ซี่

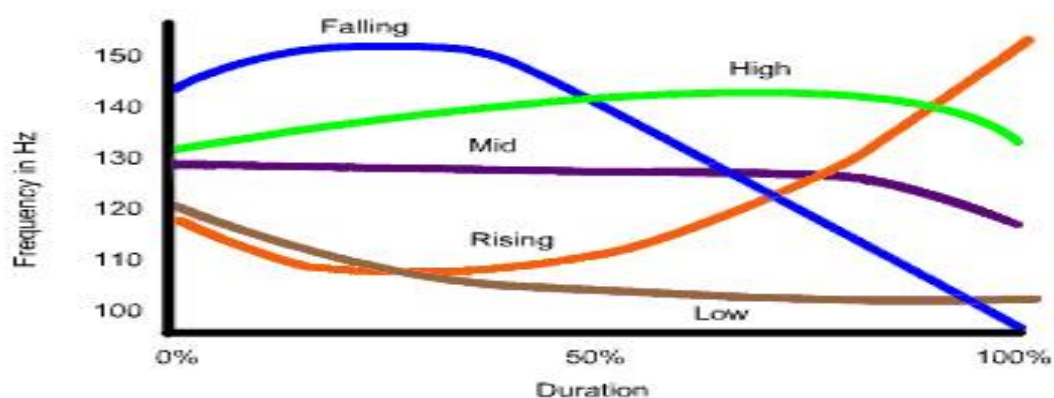
5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) ผู   ข) ผู่   ค) ผู้   ง) ภู

*****

2.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรสูงประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all high-class consonants with long vowels

กฎการจำ

1. อักษรสูงประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา
2. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงเอก
3. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท
4. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ไม่มีเสียงสามัญและเสียงตรี
5. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา

Tone Rules

1. High-class consonants + long vowels without tone mark = rising tone (v)
2. High-class consonants + long vowels with ่ = low tone (l)
3. High-class consonants + long vowels with ้ = falling tone (^)
4. High-class consonants + long vowels, there is no mid and high tone.
5. High-class consonants + long vowels, there is no ๊ and ๋ tone mark.

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̂	◌̃	◌̄
อักษร/ เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		ข่า	ข้า		ขา
จ		จ่า	จ้า		จา
ถ		ถ่า	ถ้า		ธา
ผ		ผ่า	ผ้า		ผา
ฝ		ฝ่า	ฝ้า		ฟา
ส		ส่า	ส้า		สา
ห		ห่า	ห้า		หา
ข		ขี̄	ขี̂		ขิ̃
จ		จิ̄	จิ̂		จิ̃
ถ		ถิ̄	ถิ̂		ถิ̃
ผ		ผิ̄	ผิ̂		ผิ̃
ฝ		ฝิ̄	ฝิ̂		ฝิ̃
ส		สิ̄	สิ̂		สิ̃
ห		หิ̄	หิ̂		หิ̃

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̒	◌̓	◌̔
อักษร/ เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		ข็	ขุ		ขุ
ฅ		ฅ็	ฅุ		ฅุ
ถ		ถ็	ถุ		ถุ
ผ		ผ็	ผุ		ผุ
ฝ		ฝ็	ฝุ		ฝุ
ส		ส็	สุ		สุ
ห		ห็	หุ		หุ
ข		ขุ	ขุ		ขุ
ฅ		ฅุ	ฅุ		ฅุ
ถ		ถุ	ถุ		ถุ
ผ		ผุ	ผุ		ผุ
ฝ		ฝุ	ฝุ		ฝุ
ส		สุ	สุ		สุ
ห		หุ	หุ		หุ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̆	◌̇	◌̈́
อักษร/ เสียง	สามัญ _	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		เข̄	เข̆		เข
จ		เจ̄	เจ̆		เจ
ถ		เถ̄	เถ̆		เถ
ผ		แผ̄	แผ̆		แผ
ฝ		ฝ̄	ฝ̆		ฝ
ส		เส̄	เส̆		เส
ห		เห̄	เห̆		เห

ข		เข̄	เข̆		เข
จ		เจ̄	เจ̆		เจ
ถ		เถ̄	เถ̆		เถ
ผ		แผ̄	แผ̆		แผ
ฝ		ฝ̄	ฝ̆		ฝ
ส		เส̄	เส̆		เส
ห		เห̄	เห̆		เห

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̂	◌̃	◌̄	◌̅
อักษร/ เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		ข๋	ข็		ขอ
ฉ		ฉ๋	ฉ็		ขอ
ถ		ถ๋	ถ็		ขอ
ผ		ผ๋	ผ็		ขอ
ฝ		ฝ๋	ฝ็		ขอ
ส		ส๋	ส็		ขอ
ห		ห๋	ห็		ขอ
ข		ข่อ	ข้อ		ขอ
ฉ		ฉ่อ	ฉ้อ		ขอ
ถ		ถ่อ	ถ้อ		ขอ
ผ		ผ่อ	ผ้อ		ขอ
ฝ		ฝ่อ	ฝ้อ		ขอ
ส		ส่อ	ส้อ		ขอ
ห		ห่อ	ห้อ		ขอ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌ิ	◌ั	◌ี	◌ุ
อักษร/ เสียง	สามัญ -	เอก \	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		เข็	เข็		เขอ
จ		เจ็	เจ็		เจอ
ถ		เถ็	เถ็		เถอ
ผ		เผ็	เผ็		เผอ
ฝ		ฝ็	ฝ็		ฝอ
ส		เส็	เส็		เสอ
ห		เห็	เห็		เหอ
ข		เขี่ย	เขี่ย		เขีย
จ		เจี่ย	เจี่ย		เจีย
ถ		เถี่ย	เถี่ย		เถีย
ผ		เผี่ย	เผี่ย		เผีย
ฝ		ฝี่ย	ฝี่ย		ฝีย
ส		เสี่ย	เสี่ย		เสีย
ห		เหี่ย	เหี่ย		เหีย

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

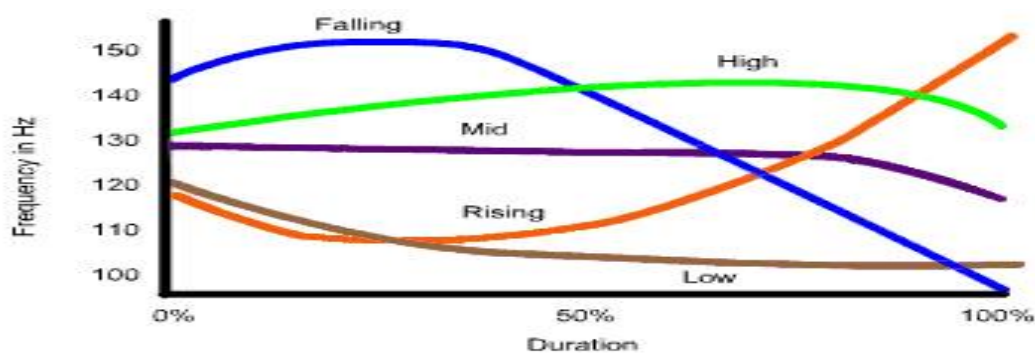
Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̂	◌̃	◌̄	◌̅
อักษร/ เสียง	สามัญ _	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ข		เข็	เข็		เข็
ฉ		เฉ็	เฉ็		เฉ็
ช		เช็	เช็		เช็
ฌ		เจ็	เจ็		เจ็
ฎ		เฎ็	เฎ็		เฎ็
ฏ		เฏ็	เฏ็		เฏ็
ฐ		เฐ็	เฐ็		เฐ็
ฑ		เฑ็	เฑ็		เฑ็
ฒ		เฒ็	เฒ็		เฒ็
ณ		เณ็	เณ็		เณ็
ด		เด็	เด็		เด็
ต		เต็	เต็		เต็
ถ		เท็	เท็		เท็
ท		เท็	เท็		เท็

ข		ขั	ขั		ขั
ฉ		ฉั	ฉั		ฉั
ช		ชั	ชั		ชั
ฌ		เจั	เจั		เจั
ฎ		เฎั	เฎั		เฎั
ฏ		เฏั	เฏั		เฏั
ฐ		เฐั	เฐั		เฐั
ฑ		เฑั	เฑั		เฑั
ฒ		เฒั	เฒั		เฒั
ณ		เณั	เณั		เณั
ด		เดั	เดั		เดั
ต		เตั	เตั		เตั
ถ		เทั	เทั		เทั
ท		เทั	เทั		เทั

2.3 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรสูง

Tonal reading drill of high-class consonants with long vowels

2.3.1 เสียงจัตวา (Rising tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

ขา	หู	ขอ	ฝา	เสีย
N. leg	N. ear	N. hook V. ask for	N. wall, lid	V. lose, be rotten Adv. really

สี	แจ	หัว	เสือ	ถือ
N. colour V. rub	V. reveal, disclose, show	N. head	N. tiger	V. carry

2.3.2 เสียงเอก (Low tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

เห่อ	ขี่	สี่	ขู่	ห่อ
V. develop sores, be mad about/on	V. bestride	N. four Number. 4	V. threaten, frighten	N. pack, package V. pack, wrap

เขี่ย	ถั่ว	โห่	เสื่อ	ข่า
V. poke	N. nuts, bean, pea	V. boo	N. mat	N. galangal

2.3.3 เสียงโท (Falling tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

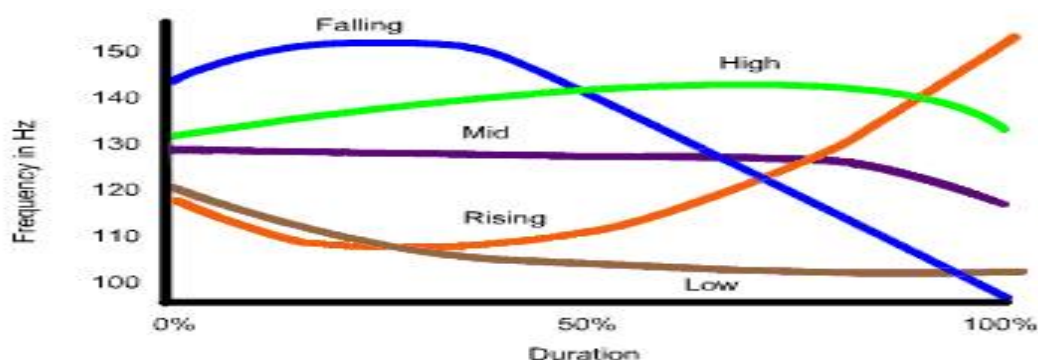
Instructions: Read the following words:

ถ้า	ผ้า	สู้	ข้อ	ขั้ว
Conjunction. if	N. fabric	V. fight	N. point, joint	N. pole

ข้า	ห้า	ผู้	เสื้อ	แส้
Pronoun. me, I	Number. 5	N. person Adj. male for animal	N. shirt	N. whip

2.3.4 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์

(Tonal reading drill of mid-class consonants with long vowels)

กฎการจำ

1. อักษรสูงประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา
2. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงเอก
3. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงโท
4. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ไม่มีเสียงสามัญและเสียงตรี
5. อักษรสูงประสมสระเสียงยาว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา

Tone Rules

1. High-class consonants + long vowels without tone mark = rising tone (v)
2. High-class consonants + long vowels with ◌̊ = low tone (l)
3. High-class consonants + long vowels with ◌̋ = falling tone (^)
4. High-class consonants + long vowels, there is no mid and high tone.
5. High-class consonants + long vowels, there is no ◌̊ and ◌̋ tone mark.

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

หอ	ผ่า	ฝ้า	ห้า
N. dormitory, bridal house	V. rip, split	N. blemish, ceiling Adj. dim	Number. 5

ฝ่า	เสียด	ผา	ผ่อ
V. go through, undergo	V. lose, spoil, break Adj. waste, bad Phrase. Out of service	N. cliff	v. be seized with fear, wither, scare

ห้อ	หา	ฝาสี	หัวเสียด
V. bruise, gallop	V. look for, find	N. colour cap	V. lose temper

สูสี	ข้อหา	ขี่เสือ	สู่ขอ
V. be close	N. allegation, accusation, charge	Phrase. riding a tiger	V. ask for the hand of the girl in marriage

ผู้ขอ	ห่อผ้า	เสื้อผ้า	หัวเสือ
N. moocher, beggar	N. pack of fabric	N. clothing, garments, dress	N. tiger's head

2.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๑ ฝึกอ่านออกเสียง

คำสั่ง จงอ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

(Activity I: Read the following sentences)

เสียงจัตวา (Raising Tone)

1. ประเทศไทยมีสามสี
2. เสือเป็นสัตว์ป่า
3. ผมทำโทรศัพท์มือถือตกน้ำ
4. ขอขาร้อนหนึ่งที่รับ
5. พี่ใส่กางเกงขายาวไปติดต่อราชการ

เสียงเอก (Low Tone)

6. ฉันชอบทานข่าไก่
7. เด็กขี้จักรยาน
8. ที่นี่มีบริการห่อของขวัญ
9. เด็กห่อของเล่นใหม่
10. มะม่วงกิโลละสี่สิบ

เสียงโท (Falling Tone)

11. ถ้าจะไปวัด เราควรแต่งกายสุภาพ
12. เขาซื้อเสื้อผ้า
13. ตำรวจ เป็นข้าราชการ
14. ผู้หญิงชอบซื้อของ
15. วรรณยุกต์มีห้าเสียง

2.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๒ การใช้คำเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง จงเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้อง

(Activity II: Choose the given words to fill in the blank to make correct and meaningful sentences)

- 1.(สื่อ, สื่อ)   หนังสือ..... เป็น.....การเรียน
2. (ขี้, ขี้)   เด็ก.....อายุ กำลัง.....ควาย
- 3.(สี, สี)   เด็ก.....คน กำลังระบาย.....
- 4.(ขา, ข่า)   คุณลุงขุดดินปลูก.....จนปวด.....
- 5.(หู, หู่)   เขาหด.....ตอนเห็นคน.....หนวกเดินขอทาน
- 6.(หอ, ห่อ)   เขาพักไกล เลยอาศัย.....และกินอาหาร.....ทุกวัน
- 7.(สู้, สู้)   นักฟุตบอล.....ไป.....ชัยชนะ
- 8.(ผา, ผ่า, ผ้า)   เขาตาก..... ได้ยีนฟ้า..... ที่ยอด.....
- 9.(หา, ห่า, ห้า)   ฉันไป.....หมอรักษาโรค..... ทานยา.....เม็ด
10. (ฝา, ฝ่า, ฝ้า)   หญิงสาวเดิน.....แสงแดด หา.....ขวด
จนเป็น.....

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

2.5 “แบบทดสอบหลังฝึก ชุดที่ 2 การผันอักษรสูงประสมสระเสียงยาว”
Post-Test Set 2 “High-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน
 Read correctly, for each question receive 1 mark.
 อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน
 Incorrect reading receives no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

ถั่ว	ถั่ว	ถั่ว
ผา	ผ่า	ผ้ำ
ห่อ	ห่อ	ห่อ
เสือ	เสือ	เสือ
ซ่า	แห่	เข

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ขอ   ข) ข่อ   ค) ข้อ   ง) คอ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) เสื่อ   ข) เสื่อ   ค) สู   ง) สู้

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) ชั่ว   ข) ชั่ว   ค) ชั่ว   ง) ถั่ว

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) สี่   ข) สี่   ค) สี่   ง) ซี่

5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) ผู   ข) ผู   ค) ผู   ง) ภู

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date).....

แบบฝึกการผันวรรณยุกต์

Tonal Reading-Skill Drill

ชุดที่ 3 “อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว”

Set 3 “Low-class consonants combined with long vowels”

3. เนื้อหาในแบบฝึก (Exercise contents)

3.1 แบบทดสอบก่อนฝึกชุดที่ 3

Pre-test Set 3

3.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all low-class consonants with long vowels

3.3 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ

Tonal reading drill of low-class consonants with long vowels

3.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing communicational skill

3.5 แบบทดสอบหลังฝึกชุดที่ 3

Post-test Set 3

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

3.1 “แบบทดสอบก่อนฝึก ชุดที่ 3 การผันอักษรต่ำประสมสระเสียงยาว”

Pre-Test Set 3 “Low-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with the correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

Read correctly, for each question receive 1 mark.

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน

Incorrect reading receives no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

ทา	ท่า	ท้า
ทอ	ท้อ	ทั่ว
หนี	หนี	หนี
ยา	ย่า	ย้า
มี	แค้	อื้อ

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ทอ   ข) ท่อ   ค) ท้อ   ง) ถอ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) คา   ข) ค่า   ค) ค้า   ง) ข่า

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) แม   ข) แม่   ค) แม่   ง) แหม

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) พอ   ข) พ่อ   ค) พ่อ   ง) ผอ

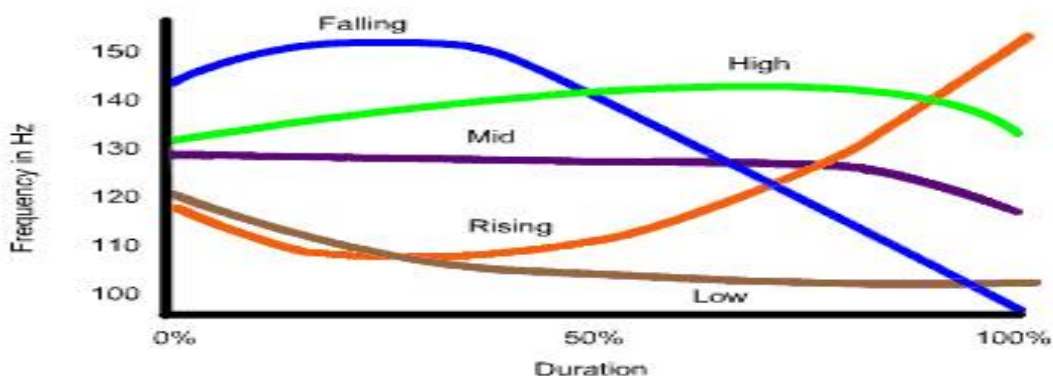
5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) งอ   ข) ง่อ   ค) สี่   ง) สี่

*****

3.2 การฝึกผันวรรณยุกต์อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

Tonal reading drill of all low-class consonants with long vowels

กฎการจำ

1. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ
2. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงโท
3. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงตรี
4. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ไม่มีเสียงเอกและเสียงจัตวา
5. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา

Tone Rules

1. Low-class consonants + long vowels without tone mark = mid tone ( )
2. Low-class consonants + long vowels with ุ̇ = falling tone (^)
3. Low-class consonants + long vowels with ู̇ = high tone (/)
4. Low-class consonants + long vowels, there is no low and rising tone.
5. Low-class consonants + long vowels, there is no ึ̇ and ุ̇ tone mark.

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̑	◌̑̄	◌̑̌
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	คา		ค่า	ค้ำ	
ง	งา		ง่า	ง้ำ	
ช	ชา		ช่า	ช้ำ	
ช	ชา		ช่า	ช้ำ	
ท	ทา		ท่า	ท้ำ	
ห	หา		हां	हां	
พ	พา		พ่า	พ้ำ	
ฟ	ฟา		ฟ่า	ฟ่า	
ม	มา		ม่า	ม้ำ	
ย	ยา		ย่า	ย้ำ	
ร	รา		ร่า	ร้ำ	
ล	ลา		ล่า	ล้ำ	
ว	วา		ว่า	ว้ำ	
ฮ	ฮา		ฮ่า	ฮ้ำ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̒	◌̓	◌̔
อักษร/เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
	-	।	^	/	v
ค	ค		ค	ค	
ง	ง		ง	ง	
ช	ช		ช	ช	
ฌ	ฌ		ฌ	ฌ	
ท	ท		ท	ท	
ห	ห		ห	ห	
พ	พ		พ	พ	
ฟ	ฟ		ฟ	ฟ	
ม	ม		ม	ม	
ย	ย		ย	ย	
ร	ร		ร	ร	
ล	ล		ล	ล	
ว	ว		ว	ว	
ศ	ศ		ศ	ศ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̑̄	◌̑̌	◌̑̋
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	คือ		ค็อ	คื่อ	
ง	งือ		ง็อ	งื่อ	
ช	ชือ		ช็อ	ชื่อ	
ช	ชือ		ช็อ	ชื่อ	
ท	ทือ		ท็อ	ทื่อ	
ห	หือ		ห็อ	หื่อ	
พ	พือ		พ็อ	พื่อ	
ฟ	ฟือ		ฟ็อ	ฟื่อ	
ม	มือ		ม็อ	มื่อ	
ย	ยือ		ย็อ	ยื่อ	
ร	รือ		ร็อ	รื่อ	
ล	ลือ		ล็อ	ลื่อ	
ว	วือ		ว็อ	วื่อ	
ฮ	ฮือ		ฮ็อ	ฮื่อ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̑̑	◌̑̑̑	◌̑̑̑̑
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	ค		ค-	ค	
ง	ง		ง-	ง	
ช	ช		ช-	ช	
ซ	ซ		ซ-	ซ	
ท	ท		ท-	ท	
น	น		น-	น	
พ	พ		พ-	พ	
ฟ	ฟ		ฟ-	ฟ	
ม	ม		ม-	ม	
ย	ย		ย-	ย	
ร	ร		ร-	ร	
ล	ล		ล-	ล	
ว	ว		ว-	ว	
ศ	ศ		ศ-	ศ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̈́	◌̈́	◌̎
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	เค		เค้	เค๋	
ง	เง		เง้	เง๋	
ช	เช		เช้	เช๋	
ซ	เซ		เซ้	เซ๋	
ท	เท		เท้	เท๋	
ห	เห		เห้	เห๋	
พ	เพ		เพ้	เพ๋	
ฟ	เฟ		เฟ้	เฟ๋	
ม	เม		เม้	เม๋	
ย	เย		เย้	เย๋	
ร	เร		เร้	เร๋	
ล	เล		เล้	เล๋	
ว	เว		เว้	เว๋	
ฮ	เฮ		เฮ้	เฮ๋	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̌	◌̍	◌̏
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	แค		แค้	แค๋	
ง	แก		แก้	แก๋	
ช	แช		แช้	แช๋	
ซ	แซ		แซ้	แซ๋	
ท	แท		แท้	แท๋	
ห	แห		แห้	แห๋	
พ	แพ		แพ้	แพ๋	
ฟ	แฟ		แฟ้	แฟ๋	
ม	แม		แม้	แม๋	
ย	แย		แย้	แย๋	
ร	แร		แร้	แร๋	
ล	แล		แล้	แล๋	
ว	แว		แว้	แว๋	
ฮ	แฮ		แฮ้	แฮ๋	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̣	◌̂	◌̄	◌̋
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	โค		คโ	คไ	
ง	โง		โง	โง	
ช	โช		โช	ชไ	
ช	โช		โช	ชไ	
ท	โท		โท	ทไ	
ห	โห		โห	หไ	
พ	โพ		โพ	พไ	
ฟ	โฟ		โฟ	ฟไ	
ม	โม		โม	มไ	
ย	โย		โย	ยไ	
ร	โร		โร	รไ	
ล	โล		โล	ลไ	
ว	โว		โว	วไ	
ฮ	โฮ		โฮ	ฮไ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̣	◌̂	◌̄	◌̋
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	คอ		ค๋อ	ค้อ	
ง	งอ		ง๋อ	ง้อ	
ช	ชอ		ช๋อ	ช้อ	
ช	ชอ		ช๋อ	ช้อ	
ท	ทอ		ท๋อ	ท้อ	
ห	หอ		ห๋อ	ห้อ	
พ	พอ		พ๋อ	พ้อ	
ฟ	ฟอ		ฟ๋อ	ฟ้อ	
ม	มอ		ม๋อ	ม้อ	
ย	यो		ย๋อ	ย้อ	
ร	รอ		ร๋อ	ร้อ	
ล	ลอ		ล๋อ	ล้อ	
ว	วอ		ว๋อ	ว้อ	
ฮ	ฮอ		ฮ๋อ	ฮ้อ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̣	◌̂	◌̄	◌̋
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	เคอ		เค๋อ	เค้อ	
ง	געอ		גע๋อ	גע้อ	
ช	เชอ		เช๋อ	เช้อ	
ช	เชอ		เช๋อ	เช้อ	
ท	เทอ		เท๋อ	เท้อ	
ห	เหอ		เห๋อ	เห้อ	
พ	เพอ		เพ๋อ	เพ้อ	
ฟ	เฟอ		เฟ๋อ	เฟ้อ	
ม	เมอ		เม๋อ	เม้อ	
ย	เยอ		เย๋อ	เย้อ	
ร	เรอ		เร๋อ	เร้อ	
ล	เลอ		เล๋อ	เล้อ	
ว	เวอ		เว๋อ	เว้อ	
ฮ	เฮอ		เฮ๋อ	เฮ้อ	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̣	◌̂	◌̄	◌̋
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	เค็ย		เค็ย	เค็ย	
ง	เง็ย		เง็ย	เง็ย	
ช	เช็ย		เช็ย	เช็ย	
ช	เช็ย		เช็ย	เช็ย	
ท	เท็ย		เท็ย	เท็ย	
ห	เห็ย		เห็ย	เห็ย	
พ	เพ็ย		เพ็ย	เพ็ย	
ฟ	เฟ็ย		เฟ็ย	เฟ็ย	
ม	เม็ย		เม็ย	เม็ย	
ย	เย็ย		เย็ย	เย็ย	
ร	เร็ย		เร็ย	เร็ย	
ล	เล็ย		เล็ย	เล็ย	
ว	เว็ย		เว็ย	เว็ย	
ฮ	เฮ็ย		เฮ็ย	เฮ็ย	

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̈́	◌̈́	◌̎
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	เคื่อ		เคื่อ	เคื่อ	
ง	เงื่อ		เงื่อ	เงื่อ	
ช	เชื่อ		เชื่อ	เชื่อ	
ช	เชื่อ		เชื่อ	เชื่อ	
ท	เทื่อ		เทื่อ	เทื่อ	
ห	เหื่อ		เหื่อ	เหื่อ	
พ	เพื่อ		เพื่อ	เพื่อ	
ฟ	เฟื่อ		เฟื่อ	เฟื่อ	
ม	เมื่อ		เมื่อ	เมื่อ	
ย	เยื่อ		เยื่อ	เยื่อ	
ร	เรื่อ		เรื่อ	เรื่อ	
ล	เลื่อ		เลื่อ	เลื่อ	
ว	เวื่อ		เวื่อ	เวื่อ	
ฮ	เฮื่อ		เฮื่อ	เฮื่อ	

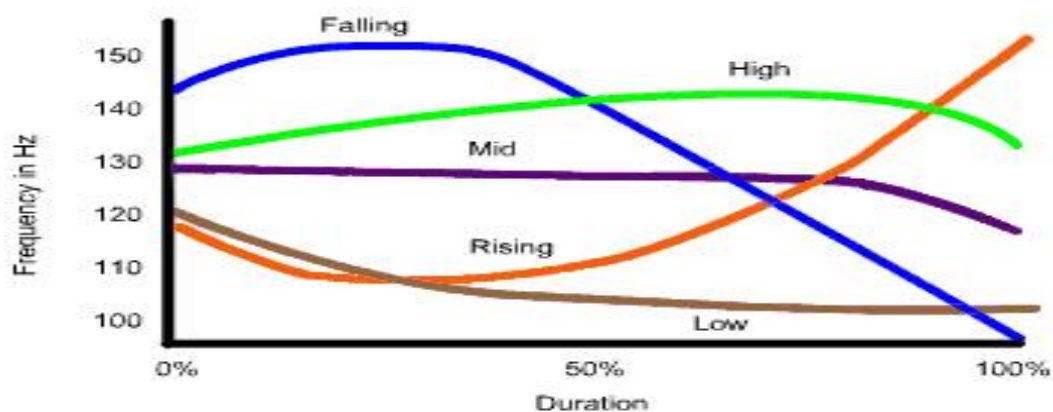
คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค	คั◌		คั◌	คั◌	
ง	งั◌		งั◌	งั◌	
ช	ชั◌		ชั◌	ชั◌	
ซ	ซั◌		ซั◌	ซั◌	
ท	ทั◌		ทั◌	ทั◌	
ห	หั◌		หั◌	หั◌	
พ	พั◌		พั◌	พั◌	
ฟ	ฟั◌		ฟั◌	ฟั◌	
ม	มั◌		มั◌	มั◌	
ย	ยั◌		ยั◌	ยั◌	
ร	รั◌		รั◌	รั◌	
ล	ลั◌		ลั◌	ลั◌	
ว	วั◌		วั◌	วั◌	
ฮ	ฮั◌		ฮั◌	ฮั◌	

3.3 การฝึกเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ

Tonal reading drill of low-class consonants with long vowels

3.3.1 เสียงสามัญ (Mid tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

ชา	เท	มี	คือ	งู
N. tea V. feel senseless, feel numb	V. pour	V. have	V. be Adv. for example	N. snake

รอ	วัว	ยา	แพ	เรือ
V. wait	N. cow	N. medicine	N. raft	N. boat

3.3.2 เสียงโท (Falling tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

ย่า	พี่	ชื่อ	แม่	พ่อ
N. grandmother	N. elder brother/ sister	N. name	N. mother	N. father

เชื่อ	รั่ว	คู่	ที่	เมื่อ
V. believe	V. leak out Adj. leaky	N. pair, couple, double, duo	N. place Preposition. at	Adv. while Preposition. at, upon Conjunction. When

3.3.3 เสียงตรี (High tone)

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

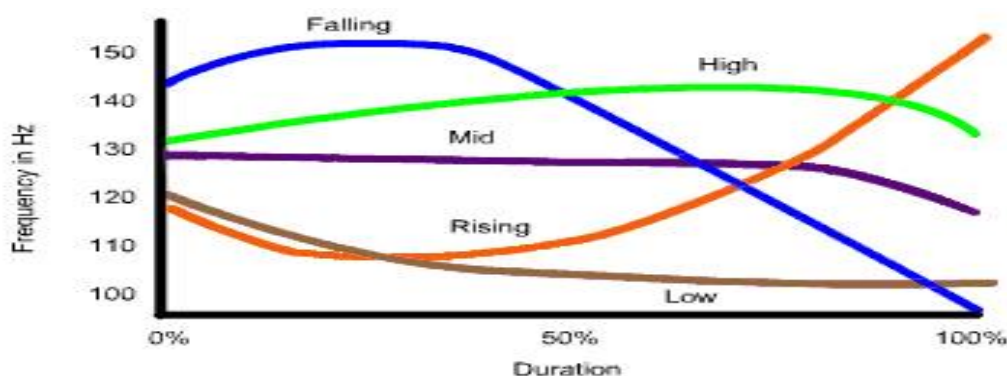
Instructions: Read the following words:

ช้า	ม้า	ชี้	มือ	เนื้อ
Adj. slow, late Adv. slowly	N. horse	V. point	N. portion	N. meat, brawn

รู้	รั้ว	ห้า	ฟ้า	แท้
V. know	N. fence	N. aunt, uncle, mother's sister, father's sister, father's brother, mother's brother	N. sky Adj. blue	Adj. genuine, real

3.3.4 การฝึกอ่านเสริมทักษะการผันวรรณยุกต์

(Tonal reading drill of mid-class consonants with long vowels)

กฎการจำ

1. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาวไม่มีรูปวรรณยุกต์ พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ
2. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงโท
3. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว, รูปวรรณยุกต์โท เป็นเสียงตรี
4. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ไม่มีเสียงเอกและเสียงจัตวา
5. อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา

Tone Rules

1. Low-class consonants + long vowels without tone mark = mid tone ( )
2. Low-class consonants + long vowels with ่ = falling tone (^)
3. Low-class consonants + long vowels with ้ = high tone (/)
4. Low-class consonants + long vowels, there is no low and rising tone.
5. Low-class consonants + long vowels, there is no ๊ and ั tone mark.

คำสั่ง จงฝึกอ่านคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

คอ	ล่า	พ้อ	ลา	ซื่อ
N. neck	V. hunt	v. complain, blame, grumble	N. donkey V. say goodbye	Adj. honest

ง้อ	พอ	ทั่ว	ล้า	ซื้อ
V. reconcile, make friendly again	Adj. sufficient, satisfactory, enough	Adj. all, whole	Adj. tired	V. buy

ราคา	แม่ค้า
N. price, cost, value	N. female street vendor , female shopkeeper
ท่อรั่ว	คู่มือ
N. leaky pipe	N. manual
พ่อแม่	เนื้อวัว
N. father and mother	N. beef
ร่อแร่	ท่าเรือ
Adj. almost dead ,critical	N. pier
ยาชา	เวลา
N. numb medicine	N. time

3.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๑ ฝึกอ่านออกเสียง

คำสั่ง จงอ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

(Activity I: Read the following sentences)

เสียงสามัญ (Mid tone)

1. เขารอเธอ
2. ฉันพายรือ
3. พี่กินยาก่อ
4. เมืองทายมีวัดมากมาย
5. กางกงราคา ๕๐๐ บาท

เสียงโท (Falling Tone)

6. ผมชื่อดเน
7. รongท่า ๑ คู่
8. หลังคาบ้านรู้
9. เด็กกๆ ดั้นน่ารัก
10. ย่าคือมแม่ของพ่อ

เสียงตรี (High Tone)

11. ม้าวิ่งร็ว
12. เขาทาสีรู้
13. ด่าคลานช้า
14. เขาป็นคนรอบรู้
15. รองรเรียนปิดพรุงนี้

3.4 กิจกรรมเสริมทักษะ

Additional exercise for developing skill

กิจกรรมเสริมทักษะ ๒ การใช้คำเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง จงเลือกคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เติมลงในช่องว่างให้ใต้ใจความถูกต้อง

(Activity II: Choose the given words to fill in the blank to make correct and meaningful sentences)

1. (ชา, ช้ำ)   เขาดื่มน้ำ..... อย่าง.....ๆ
2. (ยา, ย่า)   คุณ.....ป่วย ต้องกิน.....ทุกวัน
3. (รั้ว, รื้อ)   ฉันป็น..... ไปดูหลังคา.....
4. (รู้, ฐึ)   แมว.....ว่า หนูกำลังแอบใน.....
5. (พอ, ฟ่อ)   .....คุณ.....กลับมา พวกลูกๆ ก็ดีใจ
6. (แม่, แม้)   .....ฝนจะตก คุณ.....ยังจะซั๊กกางเกง
7. (มีอ, มี้อ)   ฉันโดนมีดบาด..... ตอนทำอาหาร.....เย็น
8. (สี่, ลี้)   คนขายสา..... เขา.....ภัยมาจากนอกเมือง
9. (หา, หน้า, หน้า)   .....กำลังทำ..... ดู.....สนุก
10. (คา, ค่ำ, ค้า)   ลูก.....ต่อรา..... .....สิน.....

*****

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date) .....

3.5 “แบบทดสอบหลังฝึก ชุดที่ 3 “อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว””

Post-Test Set 3 “Low-class consonants combined with long vowels”

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instructions: Read the given words below with the correct tones:

อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

Read correctly, for each question receive 1 mark.

อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน

Incorrect reading receives no marks.

คะแนนที่ได้
mark

คะแนนเต็ม
out of
20

ยา	ย่า	ย้า
หนี	หนี	หนี
พอ	พ่อ	พ้อ
ทา	ท่า	ท้า
รู้	แค้	มี

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ทอ   ข) ท่อ   ค) ท้อ   ง) ถอ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) คา   ข) ค่า   ค) ค้า   ง) ช่า

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) แม   ข) แม่   ค) แม่   ง) แหม

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) พอ   ข) พ่อ   ค) พ่อ   ง) ผอ

5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) งอ   ข) ง่อ   ค) ลี   ง) ลี

*****

สรุปคำอธิบาย (Summary)

- **อักษรกลาง Mid-class consonants**

ประสมสระเสียงยาวอ่านได้ครบ 5 เสียง

Combined with long vowels, can make 5 tones.

รูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน Tone markers and tones are the same.

- **อักษรสูง High-class consonants**

ประสมสระเสียงยาวอ่านได้เพียง 3 เสียง

Combined with long vowels, can make only 3 tones

1. ไม่มีรูปวรรณยุกต์   พ้นเสียงจัตวา
Without tone mark   Rising tone (v)
2. รูปวรรณยุกต์เอก   เสียงเอก
With ่ tone marker   Low tone (l)
3. รูปวรรณยุกต์โท   เสียงโท
With ้ tone marker   Falling tone (^)
4. ไม่มีเสียงสามัญและเสียงตรี
There is no mid and high tone.
5. ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา
There is no ๊ and ็ tone mark.

- **อักษรต่ำ (Low-class consonants)**

ประสมสระเสียงยาวอ่านได้เพียง 3 เสียง

Combined with long vowels, can make only 3 tones

1. ไม่มีรูปวรรณยุกต์   พ้นเสียงสามัญ
Without tone mark   Mid tone ( )
2. รูปวรรณยุกต์เอก   เสียงโท
With ้   Falling tone (^)
3. รูปวรรณยุกต์โท   เสียงตรี
With ๊   High tone (/)
4. ไม่มีเสียงเอกและเสียงจัตวา   There is no low and rising tone.
5. ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีและจัตวา   There is no ๊ and ็ tone mark.

ชื่อ (Name)..... ชั้น (Year)..... วันที่ (Date).....

คะแนนที่ได้
mark

“แบบทดสอบหลังฝึก”
“Post-Test”

คะแนนเต็ม
out of
20

การผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำประสมสระเสียงยาว

Tonal reading Mid, High and Low group consonants combined with long vowels

(คำถามทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน – 20 questions, 20 marks)

I. คำสั่ง จงอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

Instruction: Read the given words below with the correct tones:

ปา	ป่า	ป่า	ป่า	ป่า

หนี	หนี	หนี
เสือ	เสือ	เสือ

บู๊	แพ้	ถั่ว	ขอ

II. คำสั่ง จงวงกลมรอบคำตอบที่ถูกต้อง

Instructions: Circle in front of the correct answer

1. คำใดเป็นเสียง “สามัญ” Which word is “mid” tone?

ก) ขอ   ข) ข่อ   ค) คอ   ง) ค้อ

2. คำใดเป็นเสียง “เอก” Which word is “low” tone?

ก) เสื่อ   ข) เสื่อ   ค) สู   ง) สู้

3. คำใดเป็นเสียง “โท” Which word is “falling” tone?

ก) แม   ข) แม่   ค) แม่   ง) แหม

4. คำใดเป็นเสียง “ตรี” Which word is “high” tone?

ก) พอ   ข) พ่อ   ค) พ่อ   ง) ผอ

5. คำใดเป็นเสียง “จัตวา” Which word is “rising” tone?

ก) ผา   ข) ผ่า   ค) จา   ง) จำ

*****

ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการผันวรรณยุกต์
Additional knowledge of Tonal Reading Drill

การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคู่กับอักษรสูง

Tonal reading drill of low-class paired consonants and high-class consonants combined with long vowels

กฎการจำ

1. อักษรสูงและอักษรต่ำ ถ้าผันรวมกันจะได้เสียงวรรณยุกต์ครบ 5 เสียง
2. อักษรต่ำคู่ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงของอักษรสูง และเกิดจากฐานเสียงเดียวกัน แต่แตกต่างกันตรงเส้นวรรณยุกต์ มี 14 ตัว คือ

ค ค ฒ ช ฒ ช ฑ ฒ ท ฐ พ ภ ฟ ฮ

3. ดังนั้น อักษรต่ำคู่จะผันร่วมกับอักษรสูงได้ครบ 5 เสียง เมื่อเทียบเสียงคู่ระหว่างอักษรต่ำคู่กับอักษรสูง

Tone Rules

1. High-class consonants together with Low-class consonant combined with long vowels can make 5 tones.
2. Paired Consonants are consonants in Low-class group which have similar sounds with High-class consonants. Their sounds are also produced from same body organs. There are 14 Paired Consonants in Low-class consonants group: ค ค ฒ ช ฒ ช ฑ ฒ ท ฐ พ ภ ฟ ฮ
3. So, these 14 Paired Consonants can make 5 tones when using High-class consonants to combine with long vowels.

อักษรต่ำคู่ (Low-class paired consonants)	อักษรสูง (High-class consonants)
ค (ค) ฒ	ข (ข)
ช ฒ	ฉ
ช	ศ ษ ส
ฑ ฒ ท ฐ	ถ ฐ
พ ภ	ผ
ฟ	ฝ
ฮ	ห

การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคู่กับอักษรสูง
Tonal reading drill of low-class paired consonants and high-class
consonants combined with long vowels

กฎการจำ (Tone Rules)

“เสียงโท แม้ผันเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน”

“Falling tone (^) words can have different writing
even if they are the same sound.”

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค ◌ ข	คา	ข่า	ค่า / ข้า	ค้ำ	ขา
ช ◌ ฉ	ชา	ฉ่า	ช้า / ฉ้า	ช้ำ	ฉา
ซ ◌ ส	ซา	ซ่า	ซ่า / ส้า	ซ้า	สา
ท ◌ ถ	ทา	ถ่า	ท่า / ถ้า	ท้ำ	ธา
พ ◌ ผ	พา	ผ่า	พ่า / ผ้า	พ้ำ	ผา
ฟ ◌ ฝ	ฟา	ฝ่า	ฟา / ฝ้า	ฟ้ำ	ฟา
ฮ ◌ ห	ฮา	ห่า	ฮ่า / ห้า	ฮ้ำ	หา

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̐	◌̑̄	◌̑̄̄
อักษร/เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
	-		^	/	v
ค. ข	ค	ข̑̄	ค / ข̑̄	ค̑̄	ข̑̄
ช. ฉ	ช	ฉ̑̄	ช / ฉ̑̄	ช̑̄	ฉ̑̄
ซ. ส	ซ	ส̑̄	ซ / ส̑̄	ซ̑̄	ส̑̄
ท. ถ	ท	ถ̑̄	ท / ถ̑̄	ท̑̄	ถ̑̄
พ. ผ	พ	ผ̑̄	พ / ผ̑̄	พ̑̄	ผ̑̄
ฟ. ฝ	ฟ	ฝ̑̄	ฟ / ฝ̑̄	ฟ̑̄	ฝ̑̄
ฮ. ห	ฮ	ห̑̄	ฮ / ห̑̄	ฮ̑̄	ห̑̄

ค. ข	คือ	ขื่อ	คื่อ / ขื่อ	คื่อ̑̄	ขื่อ̑̄
ช. ฉ	ชือ	ฉือ	ชือ / ฉือ	ชือ̑̄	ฉือ̑̄
ซ. ส	ซื่อ	สือ	ซื่อ / สือ	ซื่อ̑̄	สือ̑̄
ท. ถ	ทือ	ถือ	ทือ / ถือ	ทือ̑̄	ถือ̑̄
พ. ผ	พือ	ผือ	พือ / ผือ	พือ̑̄	ผือ̑̄
ฟ. ฝ	ฟือ	ฝือ	ฟือ / ฝือ	ฟือ̑̄	ฝือ̑̄
ฮ. ห	ฮือ	หือ	ฮือ / หือ	ฮือ̑̄	หือ̑̄

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̄	◌̂	◌̃	◌̄
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค. ข	ค	ข̄	ค̂ / ข̂	ค̃	ข̄
ช. ฉ	ช	ฉ̄	ช̂ / ฉ̂	ช̃	ฉ̄
ซ. ส	ซ	ส̄	ซ̂ / ส̂	ซ̃	ส̄
ท. ถ	ท	ถ̄	ท̂ / ถ̂	ท̃	ถ̄
พ. ผ	พ	ผ̄	พ̂ / ผ̂	พ̃	ผ̄
ฟ. ฟ	ฟ	ฝ̄	ฟ̂ / ฝ̂	ฟ̃	ฝ̄
ฮ. ห	ฮ	ห̄	ฮ̂ / ห̂	ฮ̃	ห̄

ค. ข	เค	เข̄	เค̂ / เข̂	เค̃	เข̄
ช. ฉ	เช	เฉ̄	เช̂ / ฉ̂	เช̃	ฉ̄
ซ. ส	เซ	เส̄	เซ̂ / ส̂	เซ̃	ส̄
ท. ถ	เท	เถ̄	เท̂ / ถ̂	เท̃	ถ̄
พ. ผ	เพ	เผ̄	เพ̂ / ผ̂	เพ̃	ผ̄
ฟ. ฟ	เฟ	ฝ̄	เฟ̂ / ฝ̂	เฟ̃	ฝ̄
ฮ. ห	เฮ	เห̄	เฮ̂ / ห̂	เฮ̃	ห̄

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̎	◌̌	◌̍	◌̏
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค. ข	แค	แช่	แค๋ / แช่	แค้	แช
ช. ฉ	แช	แช่	แช๋ / ฉ่ำ	แช้	ฉะ
ซ. ส	แซ	แซ่	แซ๋ / ส่ำ	แซ้	สะ
ท. ถ	แท	แท่	แท๋ / ถ่ำ	แท้	ทะ
พ. ผ	แพ	แพ่	แพ๋ / ผ่ำ	แพ้	ผะ
ฟ. ฝ	แฟ	แฟ่	แฟ๋ / ฝ่ำ	แฟ้	ฝะ
ฮ. ห	แฮ	แฮ่	แฮ๋ / ห่ำ	แฮ้	หะ

ค. ข	โค	โค่	โค๋ / ไ้	โค้	โห
ช. ฉ	โช	โช่	โช๋ / ฉ่ำ	โช้	โฉ
ซ. ส	โซ	โส่	โซ๋ / ส่ำ	โซ้	โส
ท. ถ	โท	โถ่	โท๋ / ถ่ำ	โถ้	ทะ
พ. ผ	โป	โป่	โป๋ / ผ่ำ	โป้	ผะ
ฟ. ฝ	โฟ	ฝ่อ	โฟ๋ / ฝ่ำ	โฟ้	ฝะ
ฮ. ห	โฮ	โห่	โฮ๋ / ห่ำ	โฮ้	หะ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̒	◌̓	◌̔
อักษร/เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค. ข	คอ	ข่อ	ค่อ / ข้อ	ค้อ	ขอ
ช. ฉ	ชอ	ฉ่อ	ช่อ / ฉ้อ	ช้อ	จอ
ซ. ส	ซอ	ส่อ	ซ่อ / ส้อ	ซ้อ	สอ
ท. ถ	ทอ	ถ่อ	ท่อ / ถ้อ	ท้อ	ถอ
พ. ผ	พอ	ผ่อ	พ่อ / ผ้อ	พ้อ	ผอ
ฟ. ฝ	ฟอ	ฝ่อ	ฟ่อ / ฝ้อ	ฟ้อ	ฝอ
ฮ. ห	ฮอ	ห่อ	ห่อ / ห้อ	ห้อ	หอ

ค. ข	เคอ	เข่อ	เค่อ / เข้อ	เค้อ	ขอ
ช. ฉ	เชอ	ฉ่อ	เช่อ / ฉ้อ	เช้อ	จอ
ซ. ส	เซอ	ส่อ	เซ่อ / ส้อ	เซ้อ	สอ
ท. ถ	เทอ	ถ่อ	เท่อ / ถ้อ	เท้อ	ถอ
พ. ผ	เพอ	ผ่อ	เพ่อ / ผ้อ	เพ้อ	ผอ
ฟ. ฝ	เฟอ	ฝ่อ	เฟ่อ / ฝ้อ	เฟ้อ	ฝอ
ฮ. ห	เฮอ	ห่อ	เฮ่อ / ห้อ	เฮ้อ	หอ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูปวรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌่	◌้	◌๊	◌๋
อักษร/เสียง	สามัญ -	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค. ข	เค็ย	เข็ย	เค็ย / เข็ย	เค็ย	เข็ย
ช. ฉ	เช็ย	ເ็ย	เช็ย / เ็ย	เช็ย	ເ็ย
ท. ถ	เท็ย	ເ็ย	เท็ย / เ็ย	เท็ย	ເ็ย
พ. ผ	เพ็ย	ເ็ย	เพ็ย / เ็ย	เพ็ย	ເ็ย
ฟ. ฝ	เฟ็ย	ເ็ย	เฟ็ย / เ็ย	เฟ็ย	ເ็ย
ซ. ส	เซ็ย	ເ็ย	เซ็ย / เ็ย	เซ็ย	ເ็ย
ฮ. ห	เฮ็ย	ເ็ย	เฮ็ย / เ็ย	เฮ็ย	ເ็ย

ค. ข	เคื่อ	เขื่อ	เคื่อ / เขื่อ	เคื่อ	เขื่อ
ช. ฉ	เชื่อ	ເื่อ	เชื่อ / เื่อ	เชื่อ	ເื่อ
ซ. ส	เซื่อ	ເื่อ	เซื่อ / เื่อ	เซื่อ	ເื่อ
ท. ถ	เทื่อ	ເื่อ	เทื่อ / เื่อ	เทื่อ	ເื่อ
พ. ผ	เพื่อ	ເื่อ	เพื่อ / เื่อ	เพื่อ	ເื่อ
ฟ. ฝ	เฟื่อ	ເื่อ	เฟื่อ / เื่อ	เฟื่อ	ເื่อ
ฮ. ห	เฮื่อ	ເื่อ	เฮื่อ / เื่อ	เฮื่อ	ເื่อ

คำสั่ง จงฝึกผันคำต่อไปนี้

Instructions: Read the following words:

รูป วรรณยุกต์	(ไม่มีรูป)	◌̑	◌̒	◌̓	◌̔
อักษร/ เสียง	สามัญ —	เอก 	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ค ◌̑ ข	คั้ว	ขั้ว	คั้ว / ขั้ว	คั้ว	ขั้ว
ช ◌̑ ฉ	ชั้ว	ฉั้ว	ชั้ว / ฉั้ว	ชั้ว	ฉั้ว
ซ ◌̑ ส	ซั้ว	สั้ว	ซั้ว / สั้ว	ซั้ว	สั้ว
ท ◌̑ ถ	ทั้ว	ถั้ว	ทั้ว / ถั้ว	ทั้ว	ถั้ว
พ ◌̑ ผ	พั้ว	ผั้ว	พั้ว / ผั้ว	พั้ว	ผั้ว
ฟ ◌̑ ฟ	ฟั้ว	ฝั้ว	ฟั้ว / ฝั้ว	ฟั้ว	ฝั้ว
ฮ ◌̑ ห	ฮั้ว	หั้ว	ฮั้ว / หั้ว	ฮั้ว	หั้ว

การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำเดี่ยว

Tonal reading drill of unpaired low-class consonants with long vowels

กฎการจำ

1. อักษรเดี่ยว คือ อักษรต่ำที่ไม่มีเสียงเทียบกับอักษรสูงมี 10 ตัว ได้แก่

ง ญ ณ น ม ย ร ล ว พ

2. อักษรเดี่ยวจะผันได้ไม่ครบ 5 เสียง แต่ถ้ามี ห นำหน้า จึงจะผันได้ครบ 5 เสียง

Tone Rules

1. Unpaired Consonants are consonants in Low-class group which have no similar sounds with High-class consonants. There are 10 Unpaired Consonants in Low-class consonants group: ง ญ ณ น ม ย ร ล ว พ

2. Unpaired Consonants cannot make 5 tones. However, when using ห in front of these Unpaired Consonants, we can make 5 tones.

(ไม่มีรูป)	◌◌	◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌◌
สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
—		^	/	v
งา	หง่า	ง่า / หง่า	ง้า	หงา
หา	หน่า	น่า / หน่า	หน่า	หนา
มา	หม่า	ม่า / หม่า	ม้า	หมา
ยา	หย่า	ย่า / หย่า	ย้า	หยยา
ลา	หล่า	ล่า / หล่า	ล้า	หลา
วา	หว่า	ว่า / หว่า	ว้า	หวา

(ไม่มีรูป)	◌	◌̂	◌̃	◌̄
สามัญ _	เอก ๑	โท ๒	ตรี ๓	จัตวา ๔
ง	หัง	ง̂ / หง̂	ง̃	หัง
น	หนึ	น̂ / หนึ̂	น̃	หนึ
ม	หมึ	ม̂ / หมึ̂	ม̃	หมึ
ย	หยึ	ย̂ / หยึ̂	ย̃	หยึ
ล	หลึ	ล̂ / หลึ̂	ล̃	หลึ
ว	หวิ	ว̂ / หวิ̂	ว̃	หวิ

งอ	หังอ	ง̂อ / หง̂อ	ง̃อ	หังอ
นอ	หนึอ	น̂อ / หนึ̂อ	น̃อ	หนึอ
มอ	หมึอ	ม̂อ / หมึ̂อ	ม̃อ	หมึอ
ยอ	หยึอ	ย̂อ / หยึ̂อ	ย̃อ	หยึอ
ลอ	หลึอ	ล̂อ / หลึ̂อ	ล̃อ	หลึอ
วอ	หวิอ	ว̂อ / หวิ̂อ	ว̃อ	หวิอ

ง	หุง	ง̂ / หง̂	ง̃	หุง
น	หนุ	น̂ / หนึ̂	น̃	หนุ
ม	หมุ	ม̂ / หมึ̂	ม̃	หมุ
ย	หยุ	ย̂ / หยึ̂	ย̃	หยุ
ล	หลุ	ล̂ / หลึ̂	ล̃	หลุ
ว	หวิ	ว̂ / หวิ̂	ว̃	หวิ

(ไม่มีรูป)	◌	◌	◌	◌
สามัญ _	เอก ๑	โท ^	ตรี /	จัตวา v
ง	เหง่	ง่ / เหงั	งैं	เหง
น	หน่	न्ह่ / เหนั	न्हैं	หน
ม	หม่	ม่ / เหมั	มैं	หม
ย	หย่	ย่ / เหยั	ยैं	หย
ล	หล่	ล่ / เหลั	ลैं	หล
ว	หว่	ว่ / หวั	วैं	หว

แง	แห่ง	แ่ง / แห้ง	แ่ง	แหง
แห	แห่	แห่ / แหั้น	แหैं	แห
แม	หม่	ม่ / แหมั	มैं	หม
แย	หย่	ย่ / แหยั	ยैं	หย
แล	หล่	ล่ / แหลั	ลैं	หล
แว	หว่	ว่ / หวั	วैं	หว

โง	โห่ง	โง่ / โห่ง	โงैं	โง
โหน	โหน่	โหน่ / โหนั้น	โหนैं	โหน
โหม	โหม่	โม่ / โหมั	โม่	โหม
โหย	โหย่	โย่ / โหยั	โยैं	โหย
โหล	โหล่	โล่ / โหลั	โลैं	โหล
โหว	โหว่	โว่ / โหวั	โวैं	โหว

(ไม่มีรูป)	◌◌	◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌◌
สามัญ _	เอก ๑	โท ^	ตรี /	จัตวา v
งอ	ห่ง	ง่อ / หง้อ	ง้อ	หงอ
หอ	ห่อ	ห่อ / ห้อ	ห้อ	หนอ
มอ	หม่อ	ม่อ / หม้อ	ม้อ	หมอ
यो	หย่อ	ย่อ / หย้อ	ย้อ	หยอ
ลอ	หล่อ	ล่อ / หล้อ	ล้อ	หลอ
วอ	หว่อ	ว่อ / หว้อ	ว้อ	หวอ

งอ	ห่ง	ง่อ / หง้อ	ง้อ	หงอ
เนา	เหน่อ	เน่อ / เหน้อ	เน้อ	หนอ
เมอ	เหม่อ	เม่อ / หม้อ	ม้อ	หมอ
เยอ	หย่อ	ย่อ / หย้อ	ย้อ	หยอ
เลอ	หล่อ	ล่อ / หล้อ	ล้อ	หลอ
เวอ	เหว่อ	เว่อ / เหว้อ	เว้อ	หวอ

เงีย	هنگีย	เงีย / هنگีย	งैया	هنگีย
เหนีย	เหนีย	เหนีย / เหนีย	เนैया	เหนีย
เมีย	เหมีย	เมีย / หมีย	มैया	เหมีย
เยีย	หยีย	เยีย / หยีย	ยैया	หยีย
เลีย	หลีย	เลีย / หลีย	ลैया	หลีย
เวีย	เหวีย	เวีย / เหวีย	เวैया	เหวีย

(ไม่มีรูป)	◌◌	◌◌◌	◌◌◌◌	◌◌◌◌◌
สามัญ _	เอก ๑	โท ^	ตรี /	จัตวา v
เงื่อ	เหงื่อ	เงื่อ / เหงื่อ	เงื่อ	เหงื่อ
เหนื่อ	เหนื่อ	เหนื่อ / เหนื่อ	เหนื่อ	เหนื่อ
เมื่อ	เหมื่อ	เมื่อ / เหมื่อ	เมื่อ	เหมื่อ
เยื่อ	เหยื่อ	เยื่อ / เหยื่อ	เยื่อ	เหยื่อ
เลื่อ	เหลื่อ	เลื่อ / เหลื่อ	เลื่อ	เหลื่อ
เวื่อ	เหวื่อ	เวื่อ / เหวื่อ	เวื่อ	เหวื่อ
งัว	หงัว	งัว / หงัว	งัว	หงัว
หัว	หัว	หัว / หัว	หัว	หัว
มัว	หมัว	มัว / หมัว	มัว	หมัว
ยัว	หยัว	ยัว / หยัว	ยัว	หยัว
ลัว	หลัว	ลัว / หลัว	ลัว	หลัว
วัว	หวิว	วัว / หวิว	วัว	หวิว

*****

แบบฝึกเสริมการอ่านเสียงวรรณยุกต์
Extra Exercise of Tonal Reading-Skill Drill

การฝึกออกเสียงวรรณยุกต์จากคำพยางค์เดียว

Tonal reading drill from one syllable words

โต	จอ	แต่
ปู่	กี้	เก้
ตื้อ	ป้า	ตื้
อ้อ	ขา	เสื่อ
หั่ว	ห่อ	สื้
ห่า	เสื่อ	ชา
ง	มี	วั่ว
ชื้อ	พื้	ถั่ว
พ้อ	แม่	ช้ำ
เหื้อ	ฟ้า	อั่ว

การฝึกออกเสียงวรรณยุกต์จากคำสองพยางค์

Tonal reading drill from two syllable words

แม่ค้า	พ่อค้า
เลขา	ดารา
มือถือ	กาแฟ
ท่าเรือ	สาขา
ราคา	ภาษา
เมฆ	ทีวี
หาที่	เวลา
เสื้อผ้า	ขอดู
ที่นี้	สีฟ้า
เชื่อถือ	ผีเสื้อ
เหี่ยวัว	ตีตัว
ปฐมา	ต่อสู
สามี	โอ้โฮ
เอื้อเฟื้อ	คู่มือ
โมโห	ศาลา

การฝึกออกเสียงวรรณยุกต์จากวลีและประโยค

Tonal reading drill from phrases and sentences

1. อาชีม้า

2. พี่ทาสีรั้ว

3. ป้าหาผ้าชี

4. ย่าแก่ตามัว

5. แม่ขอดูเมนู

6. เสื้อตัวนี้สีฟ้า

7. พี่มีม้าแก่สีตัว

8. พ่อซื้อตัวดูกีฬา

9. น้าทนายชาที่ขา

10. ย่าทอผ้าที่ศาลา

11. พ่อค้าแลเนื้อวัว

12. ป้าหาซื้อตู้เสื้อผ้า

13. อามาย่าที่ทำเรือ

14. เขาขอซื้อมือถือที่เสีย

15. พ่อรอแม่ซื้อเสื้อผ้ามาห้านาที

แบบเฉลยชุดฝึก

เฉลย แบบทดสอบก่อนและหลังฝึก ตอนที่ II

1. ค) คอ
2. ข) เสื่อ
3. ข) แม่
4. ค) พ่อ
5. ก) ผา

เฉลย แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ชุดที่ 1 ตอนที่ II

1. ก) กา
2. ก) ดี
3. ข) จ้อ
4. ค) เต้
5. ง) โป้

เฉลย แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ชุดที่ 2 ตอนที่ II

1. ง) คอ
2. ข) เสื่อ
3. ค) ขัว
4. ง) ชี่
5. ก) ผู

เฉลย แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ชุดที่ 3 ตอนที่ II

1. ก) ทอ
2. ง) ข่า
3. ข) แม่
4. ค) พ่อ
5. ค) สี่

*****

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวสิริกร (สิริลักษณ์) จิเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	3 ตุลาคม 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	253/4 ซอยวัดบัวขวัญ ถนนงามวงศ์วาน ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรการศึกษาเพื่อชีวิต จาก The International People's College, DENMARK
พ.ศ. 2544	ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกโสตทัศนศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
พ.ศ. 2554	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร